

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A központi vezetőség egy csoportja

Több felelősséget, szenvedélyességet!

TUDÓSÍTÁS A KÖZPONTI VEZETŐSÉG ÜLÉSÉRŐL

Elnökségünk szeptember 1-én hívta össze a központi vezetőséget, amelyen megjelent dr. Buják Konstantin postavezérigazgató-helyettes. Dr. Zsuffa Szabolcs elnöki megnyitójában megemlékezett a nemrég elhunyt Arany Lajosról, a szakszervezet főkönyvelőségének vezetőjéről. A Központi Vezetőség tagjai 1 perces felállással tisztelegtek emlékének.

A két ülés között végzett munkáról szóló jelentés elfogadása után került napirendre a postavezérigazgató-helyettes. Dr. Zsuffa Szabolcs elnöki megnyitójában megemlékezett a nemrég elhunyt Arany Lajosról, a szakszervezet főkönyvelőségének vezetőjéről. A Központi Vezetőség tagjai 1 perces felállással tisztelegtek emlékének.

Jelentős dolgozórétégről van szó

Az elnökség és a központi vezetőség színtjén immáron másodszer foglalkozunk a postaforgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozóknak — mint az állomány szám jelentős részét kitevő fontos szakmai rétegnek — élet- és munkakörülményeivel. Tavaly decemberben — emlékeztetett Bíró Bódis József — a kézbesítők élet- és munkakörülményeit, és jelenleg a forgalmi végrehajtó szolgálat 12 munkakörében dolgozók helyzetét, problémáit tárgyaljuk. — Majd utalt a jelentésre, amely megállapítja: a vizsgált munkakörökben több mint 8000-en dolgoznak, részt vesznek a küldemények feldolgozásában, a táviró-távbeszélő szolgálat ellátásában, tehát jelentős részük közvetlen kapcsolatba kerül a lakossággal. Ami még figyelemre méltó: a vizsgált munkakörökben dolgozók 85,3 százaléka nő és 30 éven aluli. Eppen ezért számításba kell venni mindent a gyermekgondozási és szülési szabadságon levő nőket is. Felmerül sokhelyütt a munkaerőhiány, az utánpótlás problémája. Egyébként az egész pos-

tára jellemző a nagymérvű munkaerő-fluktuáció, s ez nagyobb terheket ró a törzsgárdára. A munkaidő általában napi 8 óra, kivételt képeznek a távbeszélők és távgépkezelők, akik napi 7 órát dolgoznak. szabad szombat, illetve heti többletszabadság a munkakörökben még nincs. A kishivataloknál általában 1 műszakban, 8–16 óráig, megszakítás nélkül folyik a munka, ettől csupán a nagyvárosok felvevőhivatalaiban van eltérés, de mindenütt biztosított a megszakítás nélküli szolgálat. Osztott munkaidő általában a főpénztári, és a C/2 szolgálatú hivataloknál létezik. a távbeszélő szolgálat miatt. A nagyhivatalokban jellemző a C-szolgálat, amelyet a kisgyermekes anyák nem szívesen vesznek, mivel a délutáni műszak általában 21–22 órákor fejeződik be, viszont a gyermekintézmények kora délután, vagy este nem üzemelnek. Folyamatos éjszakai műszak vasárnap és ünnepnap a távbeszélőkezelők, rovatolók és irányítók részéről a jellemző. Az anyákat csak kérelmükre osztják be ilyen szolgálatra.

A munkaidő-csökkentés — gépesítés

A dolgozók részéről egyre inkább felvetődik: állandóan csökken a szombat délutáni forgalom, ezért javasolják a felvevőszolgálat ésszerű, csökkentett beállítását. A vidéki kishivatalok vasárnapi zárva tartásának bevezetése nagy meglepetést váltott ki. Az is figyelemre méltó, hogy a rovatolás, irányítás ma még a hagyományos módon történik és változatlanul csak az új irányítási rendszer bevezetése hoz. Ezzel kapcsolatosan Bíró B. József ezeket mondta: — A felvételi szolgálat évi élőképességének mintegy 8,5 millió munkaóra, ezért kell előtérbe helyezni a gépesítést, — automatizálást még akkor is, ha ez nagyobb anyagi áldozatot követel. A gépesítés még nem teljes, de a posta elmúlt évi ezirányú erőfeszítése elismerést érdemel. A kezelési kisgépek beszerzésére tavaly 13,4 millió forintot fordítottak, ez több, mint a korábbi években összesen. E gépek enyhítették a belső munkaerőhiányt, könnyítették a munkát és rövidítették a kiszolgálási időt.

A jelentés szerint például a bányászati gépek használata a nagyforgalmú hivataloknál lehetővé tette a küldemények könnyebb, termelékenyebb és jobb feldolgozását. S ami érdekes: a gépek kapacitásának kihasználása is megfelelő. Kilenc darab fémpenz-számláló automata már üzemel, s további 25 ilyen gépet még átadnak. 200 darab gép a pénz befizetések naplózását automatizálja. A jelenlegi 350 géppel elértük, hogy a pénzkézelési tételeknek mintegy 55 százalékat géppel naplózzák. Ugyanez vonatkozik az utalványérvényesítő gépekre, de arra is, hogy növelték a zsákos befizetési rendszerbe bevont szerven és a fiókberőlk számát. A várakozási idők általában csökkentek. Ugyanez nem mondható el a pénzfelvetélnél. A meglevő gondokon nagymértékben segít a szocialista munkaversenymozgalom, s ezen belül a brigádmozgalom. 500 brigádban mintegy 5000 dolgozó igyekszik nap mint nap megbirkózni a nehézségekkel. A tavalyi eredmények alapján mintegy 200 brigád

nyerte el az arany-, ezüst-, bronzfokozatú kitüntetéseket, és az azzal járó jutalmakat. Milyen a vizsgált 12 munkakörben a dolgozók munkakörülménye, szociális helyzete? Idézzük szakszervezetünk titkárának megállapítását:

A bérezésről

— A népgazdaság többi ágazatához viszonyítva, de a postán belül is elmaradt a bérszínvonal-növekedés. Amikor ezt megállapítjuk, hangsúlyoznunk kell a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozóknak az átlagtól eltérő munkakörülményeit, a munkavégzés feltételeit. A fővárosban és a nagyobb városokban folyamatos a munka, vagyis a vasárnapi és ünnepnap szolgálat mellett a dolgozók jelentős része éjszaka is dolgozik, tehát hátrányos a munkaidő-beosztásuk, a szolgálati időbeosztás nem egyenletes, helyenként a szolgálat osztott és sokhelyütt még a csúcsforgalmi időszak is jelentkezik. E területen nagyfokú a fizikai igénybevétel és a megfeszített szociális ellátottság is sok kívánnivalót hagy maga után. Ezen túlmenően teljes anyagi felelősség mellett nagyszámú pénzt kezelnek, s mint már említettük, közvetlen kapcsolatban állnak a közönséggel, tehát az állami oktatáson túl, megfelelő szak-képzettségre is szükség van — mondotta, majd a forgalmi állománycsoport havi átlagbérét taglalta (hírlap nélkül). Tavaly 1793 forint volt, amely 440 forinttal alacsonyabb a népgazdasági átlagnál, de a postai átlagbértől is elmarad közel 200 forinttal. Az átlagbérben szerepelnek a nemzetközi forgalmat lebonyolító is, akiknél a munkakör betöltéséhez egy idegen nyelv ismerete szükséges, de általában kettő-három nyelven beszélnek.

A munkakörülményekre kitér a jelentés is. Megállapítja: 1966-tól 1971-ig 207 új postahivatal épült, amelyen belül 8 a nagy, 46 a közép és 153 a kishivatal. A korszerűsített hivatalok száma ez időszakban mintegy 400–450. Az életveszélyes állagú kis postaházakat újjáépítették, de még mindig több száz magánbérleményű kis postaház üzemel mostoha körülmények között, hiszen azokban a legelémből szociális követelményeket sem lehet kielégíteni. A forgalom évek óta tartó növekedése a régi épületekben a kezelési helyiségek túlszűköltségét eredményezte. A nagyobb hivatalok létszáma általában 3–4-szeresére növekedett, s így például az öltözőszekrények a folyosókra kerültek. Bővítésre e régi épületekben nincs lehetőség. Szembetűnő viszont, hogy számos hivatalban a korszerű gáz- és olajfűtésre való áttéréssel, új bútorok, hűtőszekrények nagyszámú beszerzésével, a helyiségek újrafestésével kulturáltabb munkakörülményeket teremtetek. Több helyütt a nagyforgalmú távirógépter-mek és távbeszélő kapcsoló helyiségek falait hangszigetelték, így nagymértékben csökkentették a zajt. Ugyanez nem mondható el a Bp. 62. és 72. hivatalok levélfeldolgozó és levélirányító munkahelyeiről. A posta a IV. ötéves tervben 12 új nagyhivatal építését, illetve rekonstrukcióját végzi el.

Mit állapít meg a jelentés a bérezésről, a kereseti, jövedelmi arányokról? Azt, hogy a vizsgált területeken dolgozók kezdőbére alacsony. Az új felvételi dolgozóknak 1000–1400 forint között állapítják meg a bérét. Mivel a munkakörökben sok az új dolgozó, így az átlag is alacsonyabb. Ez is oka annak, hogy ez évben is sok az alsó határ alatti havi alapszám. Az átlagkeresetbe számított pótlékok száma nem sok, és összegük is alacsony. Túlra csak minimálisan jelentkezik. Az alsó bérhatárokat a Budapesti Postaigazgatóságnál és a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságnál ez év január 1-vel biztosították. A többi igazgatóság területén legkésőbb november 1-ével kell biztosítani az alsó határok elérését. Differenciálásra tehát ez évben csak minimális összeg biztosított, így például a Soproni Postaigazgatóság a forgalmi területen nem is tervez 1972-ben bérfelzárkózást. Ha az alsó bérhatárokat mindenütt elérjük, újra kell vizsgálni, hogy azok a különbségek, amelyek az egyes igazgatóságok között, az egyes munkakörök között, illetve megvanak, tudatosak-e, vagy sem.

A jelentés megállapítja: a posta vezetése megállapította a munkakörülmények javításáért, a kezelésgépesítésért, a munkabeosztások és a bérezés tekintetében is. Mindezek ellenére az elmaradottságot még nem lehet felszámolni, egyre inkább biztosítani kell a kezdő alapszámok emelését, amely az utánpótlást is elősegíti, nem szólván a munkakörök stabilizálásáról. A IX. kongresszus határozatának megfelelően a jövőben is kiemelten kell kezelni minden szinten a forgalmi szolgálatban dolgozók bérezését. Az oktatás korszerűsítésével, szakosításával, a munkahelyi oktatással kell megteremteni a gyorsan előjuttatható egyes munkakörök ellátását. A munkakörülmények javításával a munkaidő-beosztások felülvizsgálatával, a szombati, vasárnapi nyitvatartások újabb megállapításával is elő kell segíteni a létszám stabilitását.

Anyagi ösztönzés

Mivel az éjszakai szolgálat problémái állandóan foglalkoztatják a dolgozókat, a szakmai vezetésnek keresni kell az olyan megoldási módokat — mert az éjszakai munkára a jövőben is szükség lesz —, hogy anyagilag ösztönöz legyen az e munkát végzőknek a többitől eltérő szolgálat ellátása. Javasoljuk az elkövetkezendő években megvizsgálni: hogyan lehetne külön

pótlékok rendszeresíteni a vasárnap végzett munkáért.

— A munkaidő-csökkentés további kiterjesztésének feltételeit a kormányhatározat megjelenése után az eddigi előkészületeknek megfelelően kell megteremteni és szervezni meg a többletszabadságok kéthetenkénti biztosítását. A tervekben előirányzott szociális és egészségügyi célokat szolgáló helyiségek

számát növelni, bővíteni kell, általában szükséges a berendezéseket korszerűsíteni. Továbbra is keresni kell a nődolgók és fiatalok munkafeltételeinek könnyítését, javítani a dolgozók munkahelyi közérzetét.

— A forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozók jelenlegi helyzetének leglényegesebb kérdéseit tartuk fel a központi vezetőségnek, megvitatás és esetleges kiegészítés után javasoljuk a központi vezetőségnek, hogy a jelentést emelje határozattá — mondotta Bí-

ró B. József befejezésként. Az elnök ezután megnyitotta a vitát.

Kiss Ernő (Miskolc) hangsúlyozta, hogy a főbb probléma a munkakörrel kapcsolatos gyakorlatlanságból adódik, éppen ezért egyetért a munkahelyi szakoktatás korszerűsítésével. Szépe Lőrinc (Pécs) a létszámkérdésekről beszélt, Pintér Mihályné (Pécs) pedig elmondotta, hogy a felvételi dolgozók körében általában stabil a létszám, de gond: sok a gyermekgondozási szabadságon levő kismama.

Rekonstrukciók halogatása

Korács József (Budapest) szava tette, hogy a helyi lehetőségeket nem minden esetben használják ki. A kilátásba helyezett rekonstrukcióra hivatkozva, nem gondoskodnak a tiszta munkahelyekről, de azaz sem ért egyet, hogy a jelentősebb rekonstrukciók terveinek végrehajtását évről évre halogatják. A munkakörülmények a kisebb hivatalokban javuló tendenciájuk. Szólt arról, hogy a társadalmi tulajdon helyzete romlott, egyre több a fegyelmi felelősség-revonás. A postások panaszkodnak: nehezebb a munkájuk és sokhelyütt a bánásmód-

dal is baj van. Mivel szó volt a létszámnormáról, kijelentette: az általában jó, csak éppen nem tudják betartani. A munkahelyi szakképzéssel kapcsolatosan megjegyezte: ezzel kell megelégedni egyelőre, de szó sem lehet arról, hogy az ilyen képzés egyenértékű a különböző szaktanfolyamokkal. Javasolta: vizsgálják felül a budapesti kishivatalok szombati nyitva tartásának szükségességét, mert véleménye szerint jelenleg 71 hivatal zárva tarthatnának a szombati napokon. Szabó Géza (Sárospatak) örömmel jelentette: a munkaerő-vándorlás szintőben van.

A kongresszus szellemében

— Szerintem a központi vezetőség tagjainál levő jelentős hűen tükrözi a valóságot, a fejlődést, de a gondokat is — mondotta Besenyei Miklós főtitkárunk hozzászólásában, majd így folytatta: Amikor ezekről a kérdésekről vitatkoztunk, a IX. kongresszusunk határozatának szellemében beszéljünk, amely előtérbe helyezte a dolgozó rétegek problémáival való foglalkozást. Gondjaink lényege abban rejlik, hogy az egész területen alacsonyok az átlagbérek. Ugyanez a helyzet a különböző kategóriáknál is, ha nem súlyosabbak.

— A jelentésnek sok a tanulsága. Kiténik — mondotta főtitkárunk —, hogy e területen dolgozik a legtöbb nő és fiatal, ugyanakkor igen alacsonyak a keresetek. Mit tudunk tenni, segíteni? Mindezekelőtt fel kell tölteni a létszámot, mert ezzel, főleg a nagyobb hivatalokban sok gondnak elejét vehetjük és tehermentesítik a dolgozókat. (Sorban állás, a felekkel való személyes kapcsolat stb.)

A továbbiakban beszélt a létszámnormáról. Amikor a jelenlegi létszámnormát megállapították, akkor a posta dolgozói jól és közepesen képzett emberekkel tevődtek össze. Ma nem ez a helyzet! A szakképzettségi színvonal alacsony, tehát a létszámnormákat is ehhez kell igazítani. A kisgépesítéssel kapcsolatosan megjegyezte: ez legalább annyira fontos, mint a nagygépesítés. A kettő együttesen jelent könnyítést és korszerűsítést.

80 százalék

Sövegjártó János (Győr-Sopron megye) érdekes dolgokról beszélt.

—Három megyében tárgyalunk tanácsai szervekkel, társadalmi, politikai szervekkel arról, hogy a vidéki kis postahivatalokat — mivel azt a la-

tést, de azt is tudomásul kell venni, hogy nem old meg mindent. Például nem szünteti meg az eltérő munkaidőt, az úgynevezett C-szolgálatot. Többször is hangsúlyoztuk, hogy az ünnep és vasárnap munkát végző dolgozók munkáját meg kell fizetni. Tehát napirenden tartjuk a vasárnapi pótlékok bevezetését, s ezzel kapcsolatosan az elnökségnek javaslatot kell tennie a posta vezetésének.

— Tőlünk, választott szakszervezeti tisztségviselőktől, több felelősséget és szenvedélyességet követel a mindennapi élet, mert a dolgozók ezekről a gondokról maguk között és munkahelyeken szenvedélyesen tárgyalnak, vitatkoznak — mondotta befejezésül Besenyei Miklós.

Csomor László (Táviró Hivatal) megemlítette, hogy a munkaerő-csökkentés még mindig jellemző. Sok energiát fordítanak az új dolgozók képzésére, s amikor már hozzáértően végzik feladatukat, kedvezőbb feltételeket ígérve, elcsábítják őket. Sok a panasza a zajártalom, és az alacsony műveltségi színvonal miatt. Dr. Buják Konstantin postavezérigazgató-helyettes elmondotta: amit lehet, saját erőből igyekszik megoldani a posta vezetés, ezt tette például az alsó bérhatárok elérését illetően is. Munka Béla (RTV. Ig.) javasolta az állóbeszélőkészlet járulék rendezését, mondván, hogy sok állóbeszélő fel lehetne számolni, s így növekedhetne a fejlesztési alap.

kosság nem igényli — szombat délután zárva lehetne tartani. A kezünkben levő egyetértő nyilatkozatok szerint a kishivatalok 80 százalékát szombaton már zárva is tarthatnánk.

(Folytatás a 2. oldalon)

Többet a közepesnél!

Mihály, a területi szakszervezeti tanács titkárával, Szenté Imrével, a tanács munkatársával, Angyal Rezső vezető propagandistával, Kállai Imrével, a kultúr, agitációs és propaganda bizottság művészeti felelőssével és Stermeczkai Kálmánnal, az igazgatóság letéti könyvtárának vezetőjével, a Szabad Akadémiák szervezőjével.

— Az eredmények biztatóak — mondja Keresztes Mihály —, de teljes rend még nincs! A tanács tagjainak oktatása 95 százalékos, az alapszervezeti titkárok közül azonban harmincháromnak, a vezetőségi tagok közül százhuszonkettőnek, a bizalmiak és bizalmi helyettesek közül százötvennek nincs mozgalmi, politikai iskolai végzettsége. Ez olyan 50—67 százalékos arány.

— Gondolkoztunk az oktatás jobb módszerén — szól közbe Szenté Imre. — Százhusz levelezőt és húsz rendszeres nappali tanfolyamost iskolaunkba az idén. Az alapszervezeti titkárok közül negyvet háromnapos iskolára küldtünk.

A tömegoktatás helyzetéről Angyal Rezső adott információt: — A múlt évben nyolcszázharmincan iratkoztak be a „Társadalmunk időszerű kérdései”, és más politikai tanfolyamokra és nyolcszáznyolcvan végeztek. Ötvenen közben kérték felvételüket. Ebben az évben kilencszázhetvennégy az indulók száma.

— Néha nagyfokú tájékozatlanságot árulnak el azok a bizonyos „bátor” kérdések — mondja Angyal Rezső. — Előfordult, hogy néhányan a legelsőbb gazdasági és politikai tényezőkkel sincsenek tisztában. Joggal érvelhet bárki: azért járnak alapfokú politikai szemínáriumra.

— Iskola és szakképzés? Némi gondolkodás után Szenté Imre válaszol: Az utóbbi években a posta területén is csökkent azoknak a száma, akik szükségét érezték, hogy felnőtt fejjel üljenek be az iskolapadba.

— Miért? — Hallottunk, olvastunk arról a kérdőíves felmérésről, amit a Szakszervezetek Elméleti Kutató Intézete végzett — mondja Keresztes Mihály. —

Ránk is érvényesek a kérdőívekből kiszűrt megállapítások. Vagyis: nincs rá igény, elegendőnek tartják a dolgozók jelenlegi ismereteket, nem akarnak tovább lépni a ranglétrán, mert nem fűződik hozzá anyagi, erkölcsi előny, vagy nincs továbbképzési lehetőség a munkahelyen... Az utóbbi már nem a dolgozók iskolájára vonatkozik, hanem az egyéb szakmai képzésre. De ezen a területen is akadnak problémák, szép számmal.

— Ki kell dolgozni, vagy inkább tökéletesíteni kell az érdekeltségi rendszert és annak agitációs- és propaganda-munkánkban is nagyobb teret kell szentelni. Az első lépés megtörtént: A nyolc általános osztályt végzett dolgozók, egyéves szakmai tanfolyam után fizetésemelést kapnak.

— Még milyen agitációs és propaganda lehetőségekkel élnek?

— Nagy jelentőséget tulajdonítunk az „első kézből való” tájékoztatásnak — feleli Angyal Rezső. — Vagyis azok a középszintű mozgalmi és társadalmi vezetők, akik valamilyen érdekeltségi bizottsági ülésen, vagy magas szintű megbeszélésen vesznek részt, arról a munkahelyre térve rögtön tájékoztatásuk beosztottjaikat...

Keresztes Mihály szól közbe: Sajnos, nagy még az érdeklődés száma, az olyanoké, akiknek egyik fülükön be, a másikon ki.

— Tehát javítani kell az információs munkán?

— Mind lefelé, mind felfelé — mondja Szenté Imre.

— A kulturális munka?

Kállai Imrén a sor: Hogy ez politikálisan számít, a multikoriban éreztem. A ruzsai termelőszövetkezetet alakulásától kezdve patronálja az igazgatóság, évenként többször is meglátogatjuk őket. Augusztus 20-án sikert arattunk műsorunkkal. A postás művelődési házban pedig felmérést készítettünk: mi érdeklő a nagylétszámú törzsszervezetünk? Negyszáz kérdőívet osztottunk ki, ami teljes számban kitöltve visszaérkezett. Értékelés során kialakult: egyre többen szeretnének idegen nyelvet tanulni, komoly zenét hallgatni, díjnyertes filmeket nézni. Nagy népszerűségnek örvendenek az útibeszámolók, valamint a hasznos időtöltést jelentő szabás-varrás és egyéb tanfolyamok. Igénylik az öntevékeny művészeti csoportunk újjászervezését. A fiatalok megnyerésére pincklubot létesítünk. Egy szóval vannak elképzeléseink, terveink.

A szabadakadémiák szervezésével sem szűgyenkezhünk — jegyzi meg Stermeczkai Kálmán: — Közlekedéstudományi Egyesület, a TIT, valamint a vezérigazgatóság szakembereinek, előadóinak közreműködésével évenként 18 előadást rendezünk.

— A könyvtárak?

— Sok munkakör kívánja meg az önképzést, a szakmai ismeretek gyarapítását. Ennek következménye: nő a szakmai könyvtár látogatók száma. Az igényeknek megfelelően feltöltjük, kiegészítjük a könyvtárlományt.

A jelenlegi „közepes” eredményeken túl többre is képesek a szegediek!

Marton István

EREDMÉNYESEBBEN

Postai szinten először ez évben augusztus 31-től szeptember 7-ig rendezték meg a KISZ-szervezetek titkárainak tanfolyamát, a Balatonszántódi Oktatási Táborban. Célja: a résztvevő mintegy 100 KISZ-titkár, illetve vezetőségi tag útmutatást kapjon a KISZ VIII. kongresszusa határozatainak végrehajtására, megismerje a posta soronlevő szakmai és politikai feladatait, felkészüljön a KISZ és a posta koordinációs feladataira, ismereteket kapjon a szakszervezet ifjúság érdekében végzett tevékenységéről, a KISZ-szervekkel való együttműködésének továbbfejlesztéséről.

Felmerül a szükségessége: egységesebb szemléletet és gyakorlatot kell kialakítani minden postaszervnél, hogy előbbé váljon a gazdasági vezetők, a párt- és a szakszervezeti szervek munkakapcsolata a KISZ-szervezetekkel. Jobban igényeljük a KISZ-szervezetek véleményét az ifjúságot érintő kérdések tárgyalásánál, a döntéseknél. Igényként jelentkezett: szükséges lenne bizonyos formájú és tartalmú egyeztetés. Ez első sorban a KISZ-szervezetek termelést segítő tevékenységénél jelentene segítséget az alapszervezeteknek. (d—l)

Több felelősséget, szenvedélyességet!

(Folytatás az 1. oldalról)

Bíró Bódis József titkár válaszolt a vitában felmerült kérdésekre. Hangsúlyozta: a munkakörülmények javítása a legfontosabb tennivaló minden területen, s erre adottak is a lehetőségek. Egyetértett azzal, hogy a létszámot mielőbb fel kell tölteni. Beszélt arról, hogy ahol tartósan, a szükségesnél kevesebb létszámmal látják el a feladatokat, ott honorálják a pluszmunkát. Megemlítette például a balatoni kirendelést, amely évek óta gond. Javaslta: a jövőben az igazgatósági törzsek létszámából küldjenek munkacsoportot a Balaton menti hivatalokba, s ez esetleg a minőség javulását is jelenthetné.

Ezt követően került sor a szakszervezet vezetőszerveinek ez év II. félévi munkatervének megvitatására, illetve a bejelentésekre.

Az előző központi vezetőségi ülésen Bánsági István

(Kaposvár) interpellációs kérdéssel fordult a vezérigazgatósághoz a vezérigazgatóság helyzetét, s kitűnt, hogy valóban gazdaságos, ha a motorkerékpárokat saját tulajdonba adják a dolgozóknak, és szerződést kötnek a motorok karbantartására és átalányt fizetnek. A kábeltekertés gépítésére vonatkozóan kijelentette: a vakondekék alkalmazása az igazgatóságok hatáskörébe tartozik. Az interpelláló Bánsági István e megállapítással vitába szállt. (A közeljövőben Tolna megyében megvizsgáljuk ezt a kérdést és tájékoztatjuk olvasóinkat a helyzetről, mert hiszen jelentős önköltségek csökkentéséről van tulajdonképpen szó.)

Válasz

Dr. Buják Konstantin válaszolt az interpellációra: a vezérigazgatóság felmérte a helyzetet, s kitűnt, hogy valóban gazdaságos, ha a motorkerékpárokat saját tulajdonba adják a dolgozóknak, és szerződést kötnek a motorok karbantartására és átalányt fizetnek. A kábeltekertés gépítésére vonatkozóan kijelentette: a vakondekék alkalmazása az igazgatóságok hatáskörébe tartozik. Az interpelláló Bánsági István e megállapítással vitába szállt. (A közeljövőben Tolna megyében megvizsgáljuk ezt a kérdést és tájékoztatjuk olvasóinkat a helyzetről, mert hiszen jelentős önköltségek csökkentéséről van tulajdonképpen szó.)

A központi vezetőség a be- terjesztett jelentéseket a fel- merült javaslatokkal kiegészít- ve elfogadta.

B. Gy.

„Szakszervezeti szemle”

A 3. számú kiadvány első cikkét Gál László írta „Szociálpolitikánk néhány kérdéséről” cím alatt. Megállapítja: a szociálpolitika szerves része az életszínvonalnak, tehát nem jöndekodás, hanem rendszerint lényegéből fakadó gondoskodás. Először az öregekről való gondoskodást, a gyermekevelés gondjainak enyhítését taglalja a szerző, majd kitér a szervezett üdültetésre, és az üzemi juttatásokra. „Bér- és kereseti arányok” cím alatt Nemeslaki Tivadar írt tanulságos cikket. Elemzi a kereseti arányok fejlesztését, fő irányait és koncepcióját. Nagyon érdekes Grósz Károly cikke a két világ — két ideológiájáról. Elemzi az erőviszonyok alakulását, és leszögezi: ideológiai síkon nincs békés egymás mellett élés, leleplezi a burzsoá ideológusok próbálkozásait. Érdekes vitára bocsátott cikke is felhívjuk a figyelmet, amely a vállalati gazdasági vezetés és a szakszervezeti szervek együttműködése kérdéseit tárgyalja.

A szakmai vezetők felelőssége a munkavédelemért

Tudósítás az elnökség üléséről

Elnökségünk 31-i ülésén napirendre került a Postavezérigazgatóság előterjesztése, amely a munkavédelemmel kapcsolatos tevékenység rendelkezéseinek végrehajtását, illetve a tervezett intézkedéseket tartalmazta. A cél: szakmai vonalon megerősíteni a munkavédelem szervezetét. A vitában felvetődött: az L. 1. szabályzat — amelyet a balesetelhárítási oktatásnál ismertetnek — elavult. Ígéret van arra, hogy a nyomdai kapacitástól függően hamarosan megjelenik az átdolgozott kiadás.

Az elnökségi ülésen hangsúlyozottan jutott kifejezésre: mindenekelőtt a vezetőknek kell éreznők a felelősséget a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításáért. Megállapították: az utasítás-tervezetben foglaltak alkalmasak a munkavédelem jobb szervezeti és tartalmi feltételeinek megteremtésére. A szervezeti keretek bővítésére vonatkozóan egyöntetű volt a vélemény: legfontosabb a munkavédelmi megbízottak szakértelmének, „bátorságának” növelése és egyéb irányú feladatoktól való tehermentesítése. Az elnökség megbízta a titkárságot, hogy a vezérigazgatósággal egyeztetve állapítsák meg — az üzemek sajátossága szerint differenciáltan — a munkavédelmi előadók létszámát.

Ezt követően az elnökség a Debreceni Terü-

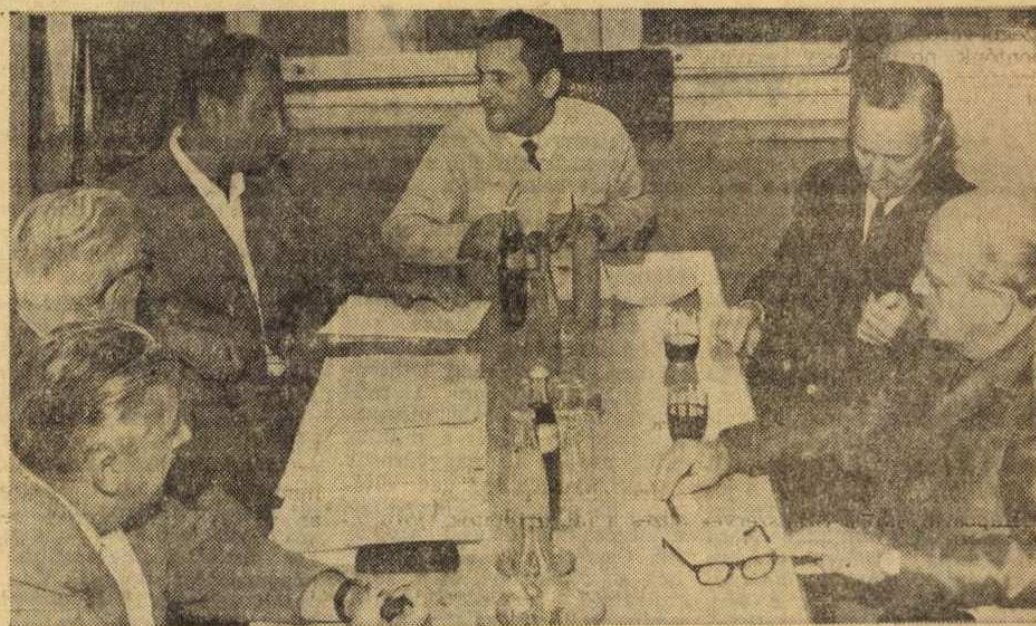
leti Szakszervezeti Tanács vezető és irányító munkáját tartalmazó jelentést tárgyalta, Maló Albert titkár előadásában. Az elnökség elismerte a TSZT eddig végzett munkáját, megköszönte a helyzetet reálisan elemző és értékelő ösztönző jelentést. A vita igen tanulságos volt, hiszen három megye — Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár, Szolnok — szakszervezeti aktivistáinak hatékonyabb munkájának elősegítéséről volt szó. Kitűnt, hogy a hatáskörök adottak, csupán élni kell azokkal. Ennek szellemében cselekedett a TSZT, amikor pontosabban határozza meg a tisztségviselők feladatát és rendszeresen számon kéri a végrehajtást.

A részesedési alapok kulturális célokra előirányzott részének felhasználásáról szóló jelentést, majd az alapszervezeti tagdíjalap-részesedés módosítására vonatkozó javaslatot az elnökség némi kiegészítésekkel a többi anyagokkal együtt elfogadta.

Az elnökség legutóbbi ülése óta végzett munkáról Besenyi Miklós főtitkár adott számot. Felhívta a figyelmet arra, hogy október 8-án összehívják a SZOT plénumát. Elmondotta: a posta eredményei az év első felében némi javulást mutatnak. Ezt követően a bejelentésekre került sor.

KONGRESSZUSI HATÁROZAT NYOMÁBAN

Fellendülőben az újtómozgalom

Ha akadnak is kirívó példák (mindenekelőtt az ügyintézés esetenkénti lassúságára gondolok), a posta újtómozgalma fejlődik. A Központi Újtási Tanács több tagja legálábbis erre a következtetésre jutott, amikor a nemrégiben összehívott baráti beszélgetésen arra kerestük a választ, hogy — szakszervezetünk IX. kongresszusa határozatának 1/3. pontja értelmében — mennyiben sikerült a szocialista munkaverseny részét képező újtómozgalom fellendítése érdekében növelni a dolgozók alkotókedvét.

Az ankét résztvevői (Holló László, Kubinyi István, Vermes Antal, Galgóczy István, Maur Emil) szerint az újtási mozgalom a minőségi változások korát éli. E tény, a posta múlt évi eredményein túlmenően igazolja: egy elfogadott újtási eredményessége 1969—71. években, a korábbi 1965—67. évi átlaghoz viszonyítva majd két és félszeresére emelkedett, s az újtásokból származó megtakarítás túlhaladta az évi négy millió forintot.

A benyújtott újtási javaslatok 1968 óta tartó lassú, fokozatos csökkenése is megállt: az 1967. évi 1750 javaslat a következő évben 1167-re, majd 1140-re, illetve 1116-ra esett, de tavaly már 1198-ra emelkedett, s e javulás ez évben is tart. Az elfogadott javaslatok görbéje hasonló a benyújtott javaslatokéhoz. Vagyis az 1970. évi 35,7 százalékkal közel azonos a múlt évi 35,6 százalékkal. Örvendetek, hogy a hasznosított újtások száma hússzal több, mint az előző évben: 370-ről 390-re emelkedett. A hasznosított munkavédelmi újtások száma is 1971. évben — az előző évihez vi-

szonyítva — 26 százalékkal emelkedett.

Az igazsághoz tartozik: az eredmények ellenére sem minden fenéki tejfő. Gátolja a dolgozók erőteljesebb alkotókedvét, a munkaverseny részét képező újtómozgalom további fellendülését — egyebek között — a népgazdaság vagyonának feltételei közötti bujtatótt szűkmarkúság. Az elfogadott és bevezetett újtások után járó kifizetett anyagi elismerést szimbolizáló forintérték évek óta csökkenő tendenciájú, miközben az újtásokból származó megtakarítás — mint már említettük — két és félszeresére nőtt.

Három éve, 1969-ben még 1915 forint volt az egy elfogadott és hasznosított újtásra jutó díj. Tavalyelőtt már csak 1526, a múlt évben pedig mindössze 1123 forint jutott egy-egy szellemi alkotásra. Tehát 1970-ről 1971-re 35 százalékkal esett az újtók „honoráriuma”.

A Központi Újtási Tanács tagjai megállapították: az újtómozgalom nemcsak a munkaverseny-mozgalomnak része, hanem a műszaki fejlesztésnek szerves tartozéka. S miután a műszaki fejlesztés speciálisan a gazdasági vezetők dolga, annak vizsgálata is hatáskörükbe tartozik, hogy miért csökkent a kifizetett újtási díj az 1970. évi 608 800 forintról 1971-ben 478 500 forintra.

Kifogásolták a KUT jelenlévő tagjai: a postai közép-szerveknél a benyújtott újtásokhoz viszonyítva rendkívül alacsony az elfogadott újtások száma. Az összpontai 35,6 százalékhöz képest mindössze 21,3 százalék. Ha ez így marad, előbb-utóbb csökken az újtómozgalom tömegessége.

A jelenségből az ankét résztvevői arra a következtetésre jutottak: nem minden középfokú postaszerv vezetője tekinti az újtómozgalom hasznosnak, gazdasági eredmény-növelésnek, az üzemi demokrácia szélesítése eszközeként. Helyes lenne, ha az érintett szakmai és társadalmi szervek vezetői mielőbb felülvizsgálják a kedvezőtlen helyzet okát, hogy annak birtokában intézkedhessenek.

A Postások Szakszervezete IX. kongresszusának az újtómozgalom fellendítésére vonatkozó határozata tehát vágyva került, a megvalósulás útján van. S ha a jelenlegi-nél is több dolgozó, legjobb tudását felhasználva keresi azokat az új eljárásokat, módosításokat, amelyek az igénybevétel egyszerűbbé tétele mellett biztosítani képesek a postaszolgálat jobb el-látását, akkor a szolgáltatásaink is javulnak.

Zsidai Pál

BRIGÁDÉLET

A kiadvány 9. számában a vezéreik taglalja a brigádok szerepét az üzemi demokrácia erősítésében, amellyel a Szocialista Brigádvezetők IV. Országos Tanácskozása is foglalkozott. Arról van szó, hogy a brigádoknak — szocialista jellegűknél fogva — példát kell mutatniuk az alkotó kritikában éppen úgy, mint a felvetett problémák megoldásában.

Olvashatunk brigádvezetői módszerekről, a minőségi munkát célzó vállalkozás teljesítéséről, a tanulás hasznosságáról, a kollektív szellem erősítéséről is.

Egyenesgerincű, tisztafejű, kemény emberek a „somogyországiak”. Ezt előttem sok évvel, sok nagyobb író ember is papírra véste, így Móricz Zsigmond is. A falvak utcáit, a határjáró kézbesítőket, távradmunkásokat, a kis- és nagyhivatalok salterjai mögött ülők is ilyen emberek. Hogy mennyire így igaz, azt a találkozások nyomán felvillantott képek igazolják.

Kaposvár: Tulák Andrásné, a Pécsi Területi Szakszervezeti Tanács Somogy megyei szervezőjével, Bánsági István, a Somogy Megyei Távközlési Üzem vezetőjével, és Pécsi József, a Távközlési Üzem szb-titkárával beszéltem:

Akikről elfeledkeztek

— Van 10 körzetmesterségünk és 100 dolgozónk — mondja Bánsági István —, mindenütt gépkocsival közlekednek és a helyiségekbe pedig olajkályhák kerültek. Mégincs okunk az elégedettségre. A barcsi körzetmesterségben, háromszor kétféle szobácskában áldatlanok az állapotok. Balatonbogláron úgyszintén, de ott legalább már reménykedhetnek. Épül Fonyódon az új postai létesítmény, ahol majd helyet kaphatnak. A siófoki körzetmesterségről — amikor az új távhívó központot építették — sajnos elfeledkeztek, így ott továbbra is rosszak a körülmények.

A nagyváradi, tabi körzetmesterségeknél viszont korszerű munkakörülményeket teremtetünk. A nehéz fizikai munka gépesítése? Nincs mivel dicsekednünk. Van egy szegbeverőnk és egy Pioneer bontónk, no meg egy elavult útátjáró masinának, amelyet a körzetmesterségek egymásnak kölcsönöznek. A 12 szakszervezeti bizalmi közül megemlítem Nagyvárdi Páti Jánost, Barcsról pedig Rezsonya Gyulát. Jól szervezik a szocialista munkaversenyt és a Szakma Ifjú Mestere mozgalmat. Ez utóbbi 6 éves mérlege így fest: 42 arany, 22 ezüst, 12 bronz jelvénnel dicsekedhetnek a fiatalok. Az idén 30-an jelentkeztek a SZIM-mozgalomba.

Csak ígéretnek...

Kaposvár Járás Szakszervezeti Bizottság titkára Tulák

ORSZÁGJÁRÁSON

ÁRNYAK ÉS FÉNYEK SOMOGYORSZÁGBAN

Andrásné: Szakmai munkám miatt nem tudok rendszeresen eljutni a járás 54 hivatalába, amely közül sok a korszerűtlen és egészségre ártalmas. Például Büsszi hivatala kétszer is szerepelt a felújítási tervben, mégsem lett belőle semmi. Várják, hogy a szakszervezet javaslata nyomán a kishivatalok szombatán délután zárva tartanak.

Egerszegi László, Kaposvár 1. sz. hivatal szb-titkára: 250-en dolgozunk, s van 10 szocialista brigádunk. Külszöldünk a munkaerőhiánnyal. Korszerűsítettük a világítást, jégszekrényeket szereltünk be. Hogy miért van felszedve a kézbesítőterem néhány helyén a parketta? Felpúposodott! Hát igen, könnyen megbontolhat bárki, és ott a bal eset. Tud erről az igazgatóság, de csak ígéretik. Ugyanezt teszik évek óta hivatalunk rekonstrukciójával is.

Bajok Nagybjajomban

Nagybjajom: Kiss János hivatalvezető, s egyben szakszervezeti bizalmi: (A kézbesítőszobában egy halvány villanykörte lóg egy szál dróton a mennyezetről.) Mosdó és mellékhelyiség? Az bizony nincs! Vízünk sincs! Az igazgatóságnak jelentettük, költségvetést kérték. Elküldték, a helyi ktsz 12000 forintért bevezetné a vizet, rendbehozná a világítást. Augusztusban egyébként 5 milliós forgalmunk volt.

42 éve postás — maradni akar

Bőhönye. Somogyvári József hivatalvezető, 31 éve postás és Spacsek Zsuzsa szakszervezeti bizalmi: Júniusban volt egy éve, hogy elkezdtek a hivatal korszerűsítését, s végre befejezték. Kaptunk új bútorokat, de tessék nézni, máris omlik a vakolat, mert vizes a fal, az építők jóvoltából. Mint bizalmi, készülök

Pécsre, bizalmifolyamra. Forgalmunk? Átlagban havi 5—6 millió forint. A legutóbbi rovarcs eredményeként minősítésünk 3-ról 4-re ugrott. Hogy miért nincs az egyik nyilvános távbeszélő fülkében készülék? Kértünk, nem kaptunk... (?)

Mesztegnő. A salter mögött egy idős házaspár, Somogyvári Lajos és felesége. (42 éve postások és Mesztegnőn 1945 óta dolgoznak. A férj két évvel ezelőtt kapta meg a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését. Nagyon csinos, szép tiszta az öreg hivatal. Látszik az asszonykéz minden sarokban. A salterablakon saját készítésű függöny: Szeretem a postát. Pedig már a 60. évet taposom, de nem akarok még nyugdíjba menni. Úgy tudom, lehet tovább is dolgozni.

Korszerűsítés — fűtés nélkül

Bize. Majer Éva, alig egy éve fiókpostavezető: Most kezdem a III. gimnáziumot levelező tagozaton. Hogy bírom? Voltam kéthetes „gyors-talpaló” tanfolyamon. A kezdet nagyon nehéz volt, de sokat segített Német Feri bácsi, az egyik kézbesítő. Hát igen, hideg van még itt ebben a nemrégiben felújított fiókpostában. Szóban kértem olajkályhát Barics Józseftől, az igazgatóság megbízottjától, aki ígérte is. Várom a teljesítést...

Marcali. Pap János hivatalvezető, s egyben a szb. titkára: 23 kishivatal 136 dolgozójának bizalmát élvezem. Sajnos a munkakörülmények nem valami rózsásak. Ott van például a kis sávolyi hivatal, ahol Varga Irén a vezető és dolgozik még egy kézbesítő. Télen belül hidegebb, mint kint. Még a területi szakszervezeti tanács is foglalkozott ezzel az ügyvel. Ígéret? Azt mondják, ez évben meglesz az új. De ebből semmi sem lesz. Varga Irén azt hajtogat-

ja: „Ha még egy telet itt kell kihúznom, inkább elmegyek máshova dolgozni...” Tapsony hivatalban állandó a beázás. Nálunk Marcaliban egyébként 38-an dolgozunk, főleg fiatalok. Forgalmunk? Januárban 23 millió, augusztusban 27 millió forint. Júliusban volt termelési tanácskozás.

A második szombatok szabadok

Felkai Józsefné 25 évi szorgalmas munkája után ott kapta meg az elismerő oklevelet, de ez az elismerés bírálata inspirálta. Szóval tette: hiába van meg a szocialista brigádnak az ezüst fokozata, amikor az elavult CB központtal nagyon nehéz dolgozni. (Lakos Istvánné, a brigád vezetője ugyanezt mondja, de gúnyosan hozzáteszi: az igazgatóságon azt állítják, jó az a berendezés.) A család anyák minden második szombatán szabadok, jelenleg 8-an tanulnak különböző szakmai tanfolyamon.

Egy viharos nyár

Koltai József, a Marcali körzetmester helyettese: Amint látja, jól megvagyunk itt. Vigyázunk a rendre, tisztaságra, van mosdók, öltözőszekrényünk, olajkályhánk, de igénybe vehetjük a hivatal zuhanyozóját is. Bizony a viharos nyár sok gondot okozott. Volt úgy, hogy egy vonalon 8—10 szakadást javítottunk meg.

Kéthely. Kőhalmi Gyula egy hónapja a hivatal vezetője: Sok tapasztalatom még nincs, de azt már látom, hogy a hírlapterjesztés itt nagyon nehezen megy. Van egy utasítás, amely szerint kötelesek vagyunk áruspéldányt tartani. Mit tehetünk, végrehajtjuk, de nő a remittenda!

Balatonszentgyörgy. (A posta a vasútállomáson. Előbb kívülről szemléljük a munkát.

A targonca 7 kézikösi csomagrakományt vonszolt a mozgópóstházhoz. Öt perc alatt kellett berakodniuk.)

Hajnali roham — sok pihenőidővel

Simon József hivatalvezető: Így megy ez nap mint nap. A minősítésünk? Hosszú évek óta 5-ösök vagyunk, de tavaly megkaptuk a Kiváló Hivatal kitüntetését is. Nem dicsekvésként mondom ezt, mert sokat kíváncsiak. Hogy miért? Nagyon nehéz a szolgálati beosztást elkészíteni. Hajnali 3 órakor kezdünk, s a roham 7 óráig tart, s ezután olyan itt az élet, mint más kispóstán. Mivel sok az üresjárat, ezért a pihenőidőt és a munkaidőt próbálom egyeztetni. Évek óta hajtogatam, hogy a célhivatalokban hasznosíthatnák a postás dolgozókat, akik szakmailag képzettek. Az eredmény bizony nagyon vékony. Marcaliban például egy órát igényeltek. Délután és este aztán jönnek vissza a zárlatokkal, amelyeket rövid idő alatt kell feldolgozni. Átszerveztünk a munkát: két brigádot alakítottunk, s felváltva dolgoznak, így több szabadnapot tudok biztosítani a dolgozók részére. De a munkával töltött idő így is kevés.

Balatonfenyves. Szilák Endre hivatalvezető: Havi átlagban a tavalyihoz mérten egymillióssal a forgalomnövekedés. A hírlapterjesztésben még szebbek az eredmények. A kirendelték felkészültségéről? Nem sok jót mondhatok rólok. Sok volt a panasz a távbeszélésre a várakozás miatt. Irigyljük a siófoki új távhívó központot. (Tíz évvel ezelőtt épült ez a hivatal, de mintha ez évben adták volna át. Vigyáznak rá.)

Végére!!!

Fonyód. (Évekkel ezelőtt egyszer már írtam az ottani

áldatlan állapotokról. Ma is ugyanez a helyzet. Elavult, fészkeszerű házban, szűfoltatást, a hírlapfelelős másutt van egy szűfiszertől helyiségben. A telefonközpont is távolabb működik.) Bács János hivatalvezető: Most már reménykedünk! Ott az út mentén látta azt az épülő, modern betonkolosszust? Hát az lesz az új posta. Végre! Reménykedhetünk! Igaz, most is ígéretnek, de nem a posta, hanem az építőipar. Talán a jövő nyáron már ott leszünk. Igen, ebben a korszerűtlen hivatalban júliusban és augusztusban több mint 100 milliós forgalmat bonyolítottunk le. En szinte naponta megyek az építkezésre... (Együtt mentünk el megsejmelni az épülő postapalotát, mert az lesz! Láttuk dolgozni az embereket.)

Csak az alagsorban?

Balatonboglár. Kovács Lajos körzetmester: 1937 óta vagyok távradmunkás, s ebben a dűledező vishóban pedig 1947 óta. (A beállított modern olajkályha humoros kontrasztot mutat a 3-szor 3 méteres szobácskában, ahol alig férünk el hárman, pedig e körzetben 8-an dolgoznak.) Az udvaron tárolunk vagy 50 ezer forint értékű anyagot, zárt helyen ugyan, de amint látja, nem valami biztonságosan. Gazda Györgytől, szakszervezeti bizalminktól, — aki egyben a brigád vezetője is — hallottam: az új fonyódi postapalotában kapunk majd helyet — az alagsorban. Nem tetszik ez nekünk. Úgy vélem jutna ott jobb hely is a számunkra...

Az őszinte szó tiszteletre méltó és tiszteletet követel! Ez csendül ki a sorok közül, a szavakból elismerve és bírálva a szakszervezeti szervek, az igazgatóság vezetőinek munkáját.

Bérces György

Telefonon érdeklődtünk ez ügyben Bánsági Istvántól: Igen, úgy volt, hogy kedvezőtlen lesz a fonyódi elhelyezés. A helyszínen személyesen tárgyaltuk meg az igazgatóság képviselőivel a dolgot — eredménnyel!

AKIK HŰSÉGESEK A POSTÁHOZ

Népszerűség Siófokon

Karcsit mindenki ismeri a siófoki fürdőstánnyon: immáron kilenc éve a partmenti postát vezeti. Igaz, kevesen tudják, hogy teljes nevén Pálffy Károlynak hívják, ám ő ezt egyáltalán nem veszi zokon, a lényeg, hogy ismerik, szeretik. Karcsi szívélyes, segítőkész, és „millesleg” kitűnő szakember. Harminc éve, amióta a szakmában van, még nem késett munkahelyéről, soha nem volt hiánya. Pedig naponta gyakran öt-hatszáz ezer forint megy át a kezén.

Csak a nyári hónapokban dolgozik Siófokon, a többi hónapban a Budapest 62. sz. hivatal főpénztárában. A Balatonhoz úgy került, hogy kilenc évvel ezelőtt szóltak neki: „Karcsi menj le Siókra, segítségre van szükségük.” Mivel jól beszél németül, a fürdőpostára helyezték. Ami a nyári „kirándulást” illeti: nem szívesen engedik el, de tudják, szükség van ott rá.

Am ha valaki azt gondolná, hogy ez Karcsinak jó nyári „buli”, téved. Sokkal többet dolgozik, mint otthon. Reggel nyolckor nyit, délelben kétórás szünet, aztán kettőtől hatig. Nyaralásra, fürdésre nincs idő. Vasárnaponként ugyan mindig elhatározza: úszik egyet, de ilyenkor általában elromlik az idő.

Pontosan harminc esztendője lett postás, azóta egy helyen dolgozik — az ablaknál. Aprópó ablak! Siófokon nincs ilyen, csak egy nagy pult, teli újságokkal. A kuncsaftokkal így egészen más a kapcsolata. S ez az, amit nagyon szeret. A társalgás sokkal közvetlenebb, barátságos. A másik: aki csak belép, vagy távozik: köszön. S ez, a mai, meglehetősen hideg érintkezési viszonyban, felüdítő.

Magánéletéről nem szívesen beszél. Valamikor sportolt, kitűnő kardvívónak indult, de a háború közbeszólt. Szórakozás: néhanapján mozi, úgyszólván a munkájának él. Soha nem jutott eszébe más munkahely után nézni. Szereti a postát. Az ország egyik legkiválóbb pénztárosaként. Egyszer lementék hány perc alatt számolja meg a bankókat. Nem akartak hinni a stoppernek, utánaszámoltak, Karcsinak lett igaza. Nem véletlen, hogy Kiváló Dolgozó kitüntetését kapott, de a legnagyobb kitüntetésnek a bizalmat tekint. Idén nyáron önkiszolgáló rendszert — becsületperselyt — vezetett be. Az újságokat egy szekrére rakta, mellé a perselyt. Nem csalódott...

Legszebb emléke. Két évvel ezelőtt egy németke jött, békekölcsönkötvényeket tartott a kezében: „Segítsen már drága fiam, senki nem akarja megnézni a kötvényeket.” Karcsi segített. Tíz évre visszamenőleg átböngészte a nyereménylistát, az egyik kötvény 25 ezer forintot ért.

Fotók: Berke László és Kovács Miklós

postán, majd 1960-tól itt. Férje hat kilométerrel távolabb Ságváron vezeti a postát. Évek óta, pontban délelben telefonálnak egymásnak, este értezőn a férje, ha kell, segít az elszámolásnál.

A forgalom változó, nyáron nagyon erős, később kevesebb. Szezonban viszont olyan sok, hogy Tóthné nem győzi, ilyenkor kisegítőket kap.

Milyen egy ilyen kishivatali élete? Egyetlen szóval: családias. Mindenki ismeri a postamesternőt. Ki így, ki úgy szólítja. „Matildkám, Matyikám”. Ha lehet postai törzsközségségről beszélni, itt igen. Megtalálni valamennyit: a szomszédokat, a környékbeli üzletek vezetőit, a visszatérő nyaralókat. Tóthné egyik legkedvesebb ügyfele Feleki Kamill. Ő akkor is benéz hozzá, ha nem ad fel levelet; „Csak trécselni jöttem Matyikám” szokta mondani.

Tóthné 31 éve jegyezte el magát e szakmával, leginkább csak vezető volt. Pápasalamonon, szülőfalujában nyitotta a helyi postát. Aztán elkerült Aszódra, Felsőökre, Somlószőlőre. Kifejlesztett kishivatali specialista. Szereti, hogy mindenért ő felel, legjobb tudása

vére úgyszintén. Három gyermeke közül a legidősebb, Anna, Földráron irányítja a postát. Így nem véletlen, hogy idős kora ellenére minden évben dolgozik. Nem akart postás lenni. Kezdetben gépirónő volt Bajcsy-Zsilinszkyé a „Szózat”-nál, de édesapja addig unszolta, amíg a Terézvárosi telefonközpontban kezdett, aztán a Józsefvárosi következett, s végül Kaposvárra került. Ott ment férjhez. Háromszoros Kiváló Dolgozó.

Tizenegy éve jött Siókra (lánya itt tanár) valóságos nagymamának. Vállalta ezt a hivatást azzal, hogy dolgozhat a postán. Sokaig, amíg nem ment nyugdíjba, ő volt az interurbános. Ekkor történt vele az emlékezetes kaland. Budapesti hívás érkezett: Somogyi Nándornét keresték. Rózi néni beszólt a terembe: „Nem ismertek valamilyen Somogyinét?” Az egész terem kacagott. Végre rájött, hogy ő nemcsak Rózi néni, hanem Somogyiné is.

Idén először dolgozik a kispóstán. Hogy meddig? Amíg erővel bírja! Munka nélkül nem tud megenni...

Pethes Sándor

TÖBB MUNKA — AZONOS BÉRÉRT

— Az üzem- és munkaszervezésről kíván írni? Először az igazgatóságon tájékozódjon, mi az onnan kapott utasítások szerint dolgozunk, önállósággal csupán az utasítások végrehajtásának, „hogyanjával” rendelkezünk...

Miskolci István a Bu-vig, Dél-Pest megyei Távközlési Üzemének vezetője reagált így a telefonon történt előzetes jelentkezésre. „Eligazítást” kértem Neer Józseftől, a Bu-vig üzemviteli igazgatójától és Erdős Róberttől, az igazgatóság távközlési osztályának vezetőjétől, a Dél-Pest megyei Hálózatépítő Üzemről.

— A munkák egy része kapcsolódik a postán kívüli vállalatok, szervek tevékenységéhez. Az idén a rákosújászi vasúthálózat villamosításával összefüggő teendőket népgazdasági érdekből kiemelten véggezzük. Az itteni munkák zömét a kábelüzem és a hálózatépítő üzem végzi, de a kisebb feladatokba „besegít” a Dél-Pest megyei Távközlési Üzem. November elsején el kell kezdeni a postai légvezeték bontását, ez viszont megköveteli, hogy a kábelvezetés addigra megtörténjen. A munkák menetében — elsősorban anyagellátási nehézségek miatt — körülbelül kéthetes a csúszás. — válaszolt Neer József.

— A rákosújászi vasútvillamosítás munkálataiban részt vevő postaszerveket utasítottuk: akár a karbantartás és az üzemviteli szerelés rováására is, ide koncentrálni az embereket. Az átcsoportosítás persze olyan következménnyel jár, hogy az eredetileg betervezett munkák egy része elhúzódik. Más választás azonban nincs, az ilyen munkálatoknál akkor és olyan mértékben kell átcsoportosítani, amikor és ahogyan azt a körülmények megkövetelik —

egészíti ki az előbbieket Erdős Róbert.

Miskolci István tehát nem véletlenül kért arra, hogy a dolgok állásáról tájékozódjak az igazgatóságon. Vitathatatlan: ilyen körülmények között meglehetősen nehéz, bizonyos esetekben csaknem lehetetlen ésszerűen szervezni a munkát. Am nem kis meglepetésünkre Miskolci István egyetlen szóval sem panaszkodik, ellenkezően, mindvégig arról beszél, hogy miként próbálnak igazodni a helyzethez.

— A kéthetes csúszás nem olyan véres. Szerintem összefogással pótolható — mondja. Majd arról tájékoztat, hogy Ceglédre és Monorra 12 dolgozót a vasút-villamosításhoz irányított át. Igaz, ennek következtében a folyamatban lévő üzemviteli szerelési munkák eltolódnak, ám emiatt nem rövidül meg a lakosság, hiszen a ceglédi és a monori telefonközpontok telítettek, új vonalak bekapcsolására pillanatnyilag nincs lehetőség.

— Több emberrel nem tudok felvonulni a vasút villamosításához. A másik kiemelt feladatot képező Százhalombattáról nem hozhatok el senkit, a szigetszentmiklósi és a dabasi körzetmesterségek létszámához pedig azért nem nyúlok, mert az emberek szállítása sokba kerül — folytatja Miskolci István.

Az igazgatóságon szeptember 4-én érkekezletet tartottak a munkálatokban — részt vevő postaszervek vezetőinek részvételével. Elhangzott: a hálózatépítő üzem nem rendelkezik elegendő kábelszerelőlével, holott a kábelvezetések megtörténte nélkül november elsején lehetetlen elkezdni a légvezeték bontását. Az igazgatóság vezetője arra kérte a Dél-Pest megyei Távköz-

lési Üzemet: nézzenek utána, hogyan segíthetnének.

— Nemrégiben a párttitkár összehívta az üzem kommunistáit. Itt szóba került: a Távközlési Üzem több olyan kisebb munkán dolgozik, ahová nekik nem érdemes felvonulniuk, s ezeket mi elvégezzük. Az elvtársak megígérték, ha a szükség úgy kívánja, a hivatalos időnél korábban kezdik el, későbbben fejezik be a munkát — tájékoztat a fejleményekről az üzem vezetője.

— Ingyen vállalták a több-lefeladatot?

— Az elvileg kilátásba helyezett pénzt örömmel fogadták az érdekeltek. Annál is inkább, mert eddig ilyesmire nemigen akadt példa. A Dél-Pest megyei Távközlési Üzemnél ugyanis — az ugyanazon házban székelő és rokonszámjához hálózati üzemmel ellentétben — senki sem kap több pénzt azért, ha az előírt feladatokat kevesebb normára-ráfordítással teljesíti.

— Az új bérrendszerre való áttéréssel megszűnt a korábbi üzemi jutalom. A dolgozók egy része havibéres, más része órabéres. Teljesítménybér nincs. Az egyik részlegünk például augusztusban a tervezett 1843 helyett 1586 normaóra alatt végezte el az ütemezett munkát, de a nagyobb teljesítményért egyetlen fillérrel sem kaphatott többet. Néha-néha kérdezzék a szaktársak, hogy nálunk miért nem olyan a bérezés mint a Hálózatépítő Üzemnél, ahol ha a kiadott munkát rövidebb idő alatt csinálják meg, az ottani bérrendszernek megfelelően többet lehet keresni. A hiányzó anyagi érdeklődést mi öntudattal igyekszünk pótolni — mondja Miskolci István.

Macsári Károly

Törvénytelenység

P. I.-né volt postás dolgozó lakásban lakó. Munkaviszonya részéről kezdeményezett szabályszerű felmondás folytán szűnt meg. A lakásban lakással rendelkező postaszerv felszólította P. I.-né — aki egyedül neveli két kiskorú gyermekét —, hogy két hónapon belül hagyja el a lakást, mert ellenkező esetben a Szegedi Posta-igazgatóság kilakoltatja. P. I.-né kérdése, hogy jogszerűen jár-e el az igazgatóság, vagy ha nem, úgy ilyen esetben mi a törvényes megoldás.

Szolgálati lakás esetében a lakásbérleti jogviszony megszűnik, ha a bérlelt megzúlik a lakással rendelkező szervvel fennálló munkaviszonya, illetőleg a szolgálati lakásra jogosító munkaköre vagy tevékenysége.

A további kérdés: a lakásbérleti jogviszony megszűnése után kinek kötelessége — az immár jogcím nélküli lakó — volt bérlelt elhelyezése. E vonatkozásban döntő: A volt bérlelt jóhiszemű vagy rosszhiszemű jogcím nélküli lakónak minősül-e?

Jóhiszemű jogcím nélküli lakó az, akinek a lakással rendelkező szervvel fennálló munkaviszonya (munkaköre) nem a jogszabály rendelkezéseinek megsértésével, hanem a jogszabályok előírásainak megfelelően szűnt meg. (Például áthelyezés, közös megegyezés, felmondás, nyugdíjazás.) Jóhiszemű jogcím nélküli lakó, a bérlelt halála esetén házastársa és közeli hozzátartozója is.

A jogcím nélküli rosszhiszemű lakó az, akinek a szolgálati lakásra létesített lakásbérleti jogviszonya azért szűnt meg, mert a lakással rendelkező szervvel fennálló munkaviszonya (munkaköre) a bíróság büntető ítélete, vagy fegyelmi határozat alapján, illetőleg munkaügyi jogszabályok megsértésével szűnt meg (például kilépett).

A lakásban jogcím nélküli lakó jóhiszemű személy elhelyezéséről — ha a szolgálati lakásra fennálló lakásbérleti jogviszony szűnt meg — a lakással rendelkező szerv köteles gondoskodni. Megállapodhat azonban vele, hogy részére elhelyezés biztosítása helyett pénzbeli térítést fizet.

A lakásban jogcím nélküli lakó rosszhiszemű személy elhelyezéséről maga köteles gondoskodni. Ha mindezt nem teljesítette, arra kötelezhető, hogy költözzék vissza korábbi lakásába, illetőleg a számára biztosított szükséglakásba, albérleti lakásbába, ágybérletbe, vagy munkásszállásba.

A szükséglakás biztosítása a lakással rendelkező szerv feladata.

P. I.-né jóhiszemű jogcím nélküli lakója a szóban forgó szolgálati lakásnak. Elhelyezéséről tehát a postaszerv köteles gondoskodni, mégpedig a jogszabályban meghatározott megfelelő lakás biztosításával.

Amíg a postaszerv másik megfelelő lakást nem ajánl fel, addig levelezőnk jogosan használhatja a lakást. P. I.-né a lakáshasználat ellenértékéért azonban a lakbérnek megfelelő összeget használati díjat köteles fizetni. P. I.-né és a postaszerv abban is megállapodhat, hogy elhelyezés biztosítása helyett P. I.-né pénzbeli térítést kap.

Törvénytelen ez a javából!

Dr. Pikó Adrienne

Felismerték

a bizalmiak erejét...

A Soproni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Tanácsa — a Kulturbizottság jelentése — megállapítja: a szóbeli agitáció végzéséhez — a választott tisztségviselő ügyszeretete, tapasztalata és tennikarása biztosítja a személyi feltételeket. Javult a tájékoztatás rendszeressége, a gyorsasággal és a frissességgel azonban még problémák vannak.

A szakszervezeti csoportok aktivitását értékelve, olyan következtetésekre jutottak, hogy a bizalmiak jelentős részének tevékenysége főformán a tagdíj beszedésére, a segélyjavaslatra korlátozódik. Ennek legfőbb oka, hogy bár a szakszervezeti csoportok és a szakszervezeti bizalmiak jogát és hatáskörét rendezte az Elnökség, ám ez a gyakorlatban nem mindig érvényesül. Sok esetben nem csupán a szakmai vezetők hagyják figyelmen kívül a bizalmiak jog- és hatáskörét, de esetenként még a szakszervezeti bizottságok is.

Nem jó dolog, hogy a felülről kapott tájékoztatást legtöbbször elakad a szakszervezeti bizottságok szintjén, s azokat ritkán adják tovább a bizalmiaknak, kérve véleményüket, állásfoglalásukat.

A szakszervezeti taggyűlések sikeressége nem kis részben a napirend megválasztásától és az összejövetel előkészítésétől függ. A kialakult gyakorlat szerint a szakszervezeti bizottságok bizalmi értekezleteken szokták a taggyűlést előkészíteni, a témát tudatosítani, majd a bizalmiak írásban vagy szóban értesítik a tagságot. A beszámoló tartalmáról és a megvitatandó témáról azonban előzetesen kevés dolgot tud a tagság, s ez passzívítást szül. Mindebből következők: a taggyűléseken jó részt csak formálisan érvényesül a szakszervezeti demokrácia. A kritikai szellem a legtöbb helyen nem megfelelő. A szakszervezeti bizottság javaslatát a tagság gyakran észrevétel nélkül elfogadja.

A szakszervezeti sajtó — a tanács értékelése szerint — nagy segítség a tisztségviselő és a tagság tájékoztatásához. A kiadványok általában népszerűek. Első helyen a Postás Dolgozó 2695 példánnyal, ezt követi a Munka, majd a Népszava. Mint elhangzott, leginkább a Népszava terjesztésével vannak elmaradva, a felzárkózáshoz megtették az intézkedéseket.

A szakszervezeti oktatásban évről évre mintegy ezren vesznek részt. E foglalkozásokon a kishivatalokban, illetve a változó munkahelyen dolgozó szaktársak nem vehetnek részt.

Összegezve a tapasztalatokat: az agitációs tevékenység fejlődött, a nagyobb horderejű kérdések megoldásánál kimondottan jónak bizonyul. Baj van azonban az egyes részterületekkel és a folyamatossággal. A soproni területi szakszervezeti tanács éppen ezért elhatározta: a szakszervezeti csoportok és a bizalmiak tevékenységét fejlesztve elsősorban, hogy az agitációs munkában is betöltsék szerepüket. Megoldásra vár — a központ által kidolgozott levelező oktatás megvalósításával és az egyéb feltételek megteremtésével — a bizalmioképzés, továbbképzés. A szakszervezeti bizottságok akkor cselekszenek helyesen, ha a bizalmiakat tájékoztatják, s bevonják a szakszervezeti demokrácia gyakorlásába.

(m — k.)

A pihenőnapon végzett munka ellenértéke

A Munka Törvénykönyve szerint a dolgozónak hetenként egy pihenőnap jár, amelynek általában vasárnapra kell esnie. Ha a munkakör jellegére tekintettel a dolgozó rendszeresen végez munkát vasárnap is, akkor is egy pihenőnapot kell kiadni. A kollektív szerződés azonban ettől eltérhet. A vállalat jellegétől függően két vagy több pihenőnap is összevonható.

A Posta Kollektív Szerződés egyes postai feladatok sajátosságaira tekintettel a hirlapszolgálatban, a váltásos szolgálatban és a külterületi kezelőknél tesz kivételt. A hirlapszolgálatban a kiosztók, expedítorok, hirlap-előszállítók, hirlapárusok és hirlapkézbesítők, hirlapmozgásposta utazó személyzet, valamint a külterületi kezelők heti pihenőnapja általában hétfő. Ettől a postaszerv a dolgozó előzetes értesítése mellett eltérhet.

A váltásos szolgálatban (pl. 12 óra munkaidő, 24 óra szabad idő) foglalkoztatott dolgozók heti pihenőnapja vasárnap, ha azonban e napon munkát végeznek, az ezt követő 24 óra szabad idő a heti pihenőnap.

Ha a dolgozótól a heti pihenőnapján munkát kérnek, helyette másik pihenőnapot kell biztosítani, amelyet a munkavégzés követő hónap végéig kell kiadni. A kishivatalok vasárnapi zárva tartása esetén szolgálatot ellátó dolgozókat a ténylegesen szolgálatban töltött idővel azonos tartamú összevont szabadnapok illetik meg. Minden szolgálatban töltött 8 óra egy nap, melyeket egy legfeljebb két alkalommal rendes szabadsághoz kell adni. Az összevont heti pihenőnapokra a dolgozókat a szabadságon töltött napokra járó bér illeti meg.

Ha a postaszerv másik pi-

Dr. Pikó Adrienne

Melody

A színes, zenés angol film gyerekkétfő ismert a Twist Olivér-ből. A rendezők és a szereplők bizonyítják: a felnőttek okos szeretete, megértése ma is ugyanolyan hiánycikk a londoni szegénygyerekek között, mint Dickens idejében volt. Az elavult angol iskolarendszer, a tanárok ostobasága, a szülők majomszeretettel álcázott önzése szemléltetőben bontakozik ki a néző előtt. Rengeteg jó ötlet, gondosan megfigyelt mozzanat, mulatságosan mozgott statiszták teszi emlékeztetőre az iskolástörténetet. A gyerekek harcot indítanak a felnőttek ellen a külvárosban.

Hogyan jutottak üdülőhöz?

Önyvtárfejlesztés, napi ünnepségek, üdülési hozzájárulás, segély, a sport támogatása — mindez abból a szociális, kulturális és sportcélokra jutó keretből biztosított, amit a részesedési alappól hasítanak ki — s amivel a szakszervezet gazdálkodik.

Kasza János, a Kábelüzem szakszervezeti tanácsának titkárával beszélgettem arról, hogyan gazdálkodik ezzel az összeggel, milyen megfontolások jutnak érvényre az elosztásnál.

Mint ismeretes, ezeknek és a többi pénznek a sorsáról a kollektív szerződés függelékai intézkednek, amelyekkel üzemenként beszéltek meg, fogadtak el a dolgozók. S örvendetes változásról számolhat be a Kábelüzem szakszervezeti vezetője: tavaly tízezer forint jutott ilyen célokra, az idei függelék pedig 31 ezer forintot irányzott elő. A pénz nagy gondnal osztották el az év elején. Lássuk a listát: kulturális célokra 21 ezer forintot szántak. Részletiben, könyvbészterezésre kettő, ismeretterjesztésre ezer forint. A nők és anyák ünneplésére 2, gyereknapra és télapóra 3 ezret. Kulturális eszközök beszerzésére négy-, kirándulás költségeire három- és az üzemi üdültetés támogatására hater ezer forint jutott. Szociális célokra 3 ezret szántak, ebből temetésekre ezret, a nyugdíjasok támogatására pedig kettőt. Sportcélokra tartalekoltak háromezret, a KISZ támogatására pedig négyet.

Most már a felhasználás és ellenőrzés marad hátra.

— Sajátos pénzgazdálkodási rendet honosítottunk meg. Növeltük az osztálybizottságok hatáskörét, gazdasági te-

rületen is. A tanács úgy határozott, hogy a tagdíjakból a szakszervezetnél maradó részt az osztálybizottságok költöztetik el, természetesen szigorú elszámolási kötelezettséggel. A szociális keret segítségével, a fizetési előlegeket is az osztálybizottságok véleménye alapján adjuk ki. A többi tételnél, mint a könyvek beszerzése, vagy az ünnepségek szervezése, a sport és a KISZ támogatása, értelemszerűen központilag intézkedünk. Itt — hasonlóan más hivatalokhoz — a titkár egyszemélyi felelőssége mellett a gazdasági felelős intézkedik a pénzek kifizetéséről, s időszakonként beszámol a szakszervezeti tanácsnak.

A Kábelüzem példája bizonyítja: nem kell feltétlenül megállni a kollektív szerződés függelékében biztosított lehetőségeknél. Keresni lehet öntevékenyen az utat ahhoz, hogy még többet lehessen juttatni a dolgozóknak. Ebben valóban szinte egyedülálló az a nyaralótelep, amit az üzem Balatonudvarin létesített.

— Arra gondolunk — mondja Kasza János —, hogy a dolgozók egy része nem szereti a nagy üdülőket. A fizikai munkások nehezebben is kérnek beutalót ezért. Persze, a tömeges üdültetés érdekében ezekre szükség van, jó hogy épülnek, de lehetőséget biztosítunk az egyedi családi üdültetéshez is. Főléptetünk 650 ezer forint költséggel, természetesen központi támogatással, Balatonudvarin öt kis családi nyaralóházat. Az idén július óta üzemelő telep minden igényt kielégít. Két szoba összkomfortosak, terasszal, hűtőszekrényvel, konyhával, amelyben a tűzhelytől a főzőkanálig minden ott van.

Az igénylő dolgozó családja megkapja a kulcsot, két héttel senki nem zavarja. Ezért naponta 6 forintot fizet, felnőtt családtagért tizet, a gyerekekért négyet. S hogy a

fizikai dolgozók még inkább igénybe vegyék az üdülést, éppen most hozott határozatot a tanács: jövőre a munkállományú dolgozók díjtalanul vehetik igénybe az üdülést.

Megkezdődött hát a nyaralás Balatonudvarin, de ez évi 31 ezer forint üzemeltetési költséget is igényel. Fizetni kell a gondnokot, aki kéthetenként váltáskor kitakarít, ágyat húz, leltár szerint visszaveszi az ágat és átadja az újabb váltásnak. Van vízdíj, villanyáram, adó, községfejlesztési alap, sőt, a fejenként és naponta fizetendő két forint üdülőhelyi pótdíjat is ebből a 31 ezer forintból fizetik. A pénz a Kábelüzem tartalékalapjából biztosította a gazdasági vezetés. Ez az összeg végül is üdülési hozzájárulás, hiszen az üdülőtelepet tartják fenn belőle. Így nyugodt lélekkel számíthatjuk ezt is a szociális, kulturális és sportalapoz.

Az idén kétszeresére emelkedett szociális keretük. Közben híre ment a telepeknek, s azt megnézték a Vezérgazdaság, valamint a szakszervezet vezetői is. A beruházási pénz véges volt, így bútorra már nem jutott, az üzem munkásszállásáról vettek használt heverőket, és egy használt hűtőszekrényt szereltek be. E két apróságot kifizésolták az országos vezetők és adtak bizonyos összeget a Szociális Ügyosztály keretéből. Lesz minden hálófülkében új heverő, s jut mind az öt konyhára egy-egy kis hűtőszekrény.

Nem bizonyos, hogy a Kábelüzem példája másolható. Hiszen most nem kezdhet valamennyi postaszerv szakszervezeti szerve üdülőtelepet építeni. Sem a majd háromnegyed millió, sem a telek, sem az építő kapacitás nem áll rendelkezésre. Az alapelv azonban megszívlelendő!

(faludi)

Abol nem hátrány anyának lenni

A gyermek-gondozási szabadságot szabályozó 3/1967. (II. 26.) Mm. számú rendelet 1. paragrafus (2) bekezdése: „A szabadság megszakítása, illetve lejáratása esetén a vállalatnak a dolgozó nőt korábbi munkakörében, vagy ennek hiányában hasonló munkakörben ... kell foglalkoztatnia”.

Hogyan vélekednek a rendelet érvényesítéséről és általában a gyermekgondozási szabadság előnyeiről a leginkább érdekelt, a Helyközi Távfeszítő Igazgatóság?

Szalai Gáborné távfeszítő kezelő bőséges tapasztalattal rendelkezik, hiszen már két éve visszatért gyermekgondozási szabadságáról.

— Nagyon jó volt otthon lenni, de jó volt visszajönni is, mert szeretem a munkámat, és mert az 1990 forintot fizetés több mint háromszor annyit, mint a 600 forintos gyermekgondozási segély. Az otthon töltött három évet mégis megfizethetetlen előnynek tartom, mert a gyerek elkerülte a betegségeket és kedvem szerint foglalkozhattam vele. Egyetlen kis probléma volt, hogy a szabadságom júniusban járt le, és az óvoda csak szeptember elsejére tudta felvenni a kisbaba. Ezért közben kénytelen voltam fizetés nélküli szabadságot kérni. Az óvoda egyébként itt van az épületben.

— En természetesen tartom, hogy a régi munkakörömben dolgozhattam tovább, azaz a különbséggel, illetve kedvezménytel, vagy állandóan délelőtti vagyok. Bár nem kijelenthetem, hogy itt az igazgatóságon nem jelent hátrányt anyának lenni. Ezt azért hangsúlyozom, mert sokfelől hallani olyasmit, hogy ferde szemmel nézik a kisgyerekes dolgozó nőket, hogy zsörtölődnek ha betegség miatt kénytelenek otthon maradni.

Képes Lászlóné csak tizenhét hónapot vett igénybe a gyermekgondozási szabadságból: Kénytelen voltam megszakítani. Elsősorban, mert kevés volt a 600 forint, má-

sodszorban azért, mert féltem, hogy a három év múltán nem tudom óvodában elhelyezni a kislányomat. Őszintén szólva, olyan számítás alapján tettem ezt, hogy a bölcsődés gyerekeket automatikusan átveszi az óvoda. Nem is volt semmi fennakadás, előjegyeztek és időben helyet biztosítottak a kislánynak. Ő is itt van a Horváth Mihály téri óvodában, amelyel meg vagyunk elégedve, a gyerek szívesen jön be, csak a zsúfoltság okoz gondot bizonyára a vezetőnek.

Képesnének igaza van. Jól lehet, a Gorkij fasori új óvoda megnyitásától a zsúfoltság lényegesen enyhülését várták, a Horváth Mihály téri óvoda kihasználtsági foka most is 140 százalék, ami csak a korábbi 180 százalékhoz képest jelent némi javulást. Egyébként jellemző a gyermekintézmények iránti igényekre, hogy eredetileg úgy gondolták: a Gorkij fasori óvoda megnyitá-

sával a korszerűtlen intézményeket bezárják. Erre azonban nem kerülhetett sor az említett igények miatt.

A bevezetőül szolgáló kérdésre tehát egyértelműen pozitív a válasz. A Helyközi Távfeszítő Igazgatóságon dolgozó anyák a gyermekgondozási szabadságról visszatérve eredeti munkakörükben dolgoznak tovább.

A gyermekgondozási szabadságon levőnek segélyt adnak, a visszatérőket háromnapos tanfolyamra küldik, hogy pótolják az évek során kisse elmosódó szakmai tudnivalókat. Az eredeti munkakör mellett az időközben foglalatossított bérfeizetésnek megfelelő fizetést is biztosítják.

Nemcsak azért, mert a munkaerőhiány még mindig súlyos gondja a postának. Hanem azért, mert a rendelet, és az emberség ezt diktálja.

Lukács Mária

— Szóval Tóth László postást teszik keresni? — kérdez vissza a kalauzáló Cegléd-Törtel között. — Őt mindenki ismeri, nagy a híre szocialista brigádjának. Szinte az egész község apraja-nagyja velük együtt örült, amikor ez év tavaszán megkapták a Posta kiváló brigádja kitüntetését, a vele járó 15 ezer forinttal együtt. Itt tessék leszállni, az

a szegényes kis épület a postahivatal, de úgy hírlik már készült az új terve. (!)

Vörös Jánosné hírlapkezelő az órájára tekint, s tudja, hogy néhány perc és Tóth László megérkezik a helyi gyógyszerárba. Pásztor Józsefné értett a félmondatos megállapításból és máris társaságba a gyógyszerár telefon-számát.

Tóth László húsz esztendeje akasztotta nyakába a kézbesítő táskát. Azóta naponta hordja a 15—20 kilós terhét, hol gyalog, hol kerékpáron. Ismeri a községet, annak minden lakóját. Amióta szocialista brigádban dolgoznak, nemcsak a saját körzetéért, hanem a három külterületi körzetért is.

— Mert kérem — válaszolja összeinte természetességgel — nem volt könnyű a hírnevet kivívni egy olyan községben, ahol minden ember ismeri egymást. Már az utcaán megismerjük az idegent. Után pedig kitartó munkával elértünk, arra vigyáznunk kell. Meg aztán mi szervezett közösségben dolgozunk, s a hivatásunk kultúrmisszió is.

— Igen, kultúrmisszió, ezt szó szerint kell érteni — mondja Vörös Jánosné. — Mi itt a brigádban megkíséreltük kideríteni: mennyi hírlap, napi vagy hetilap járhatott a községbe a felszabadulás előtt. Pontosan nem sikerült megfektetni a tűt, de tény: egy héten könnyen összeszámolható a korábbi újságelőfizetői száma. A könyv, az újság, de főleg a folyóirat nem tartozott a lakások mindennapi tárgya közé. Főleg a hivatalos intézmények jártak újságot, s ma...?

Pontosan kimutatás, évekre visszamenőleg statisztika, a brigádnapló feljegyzésével kerülnek elő. A tények erejével erősítik a brigád munkájának szocialista jellegét. A főbb adatok: ez időben pontosan

Latinul tudók

Lamartine, jeles író, akit az 1848-as rövid életű francia köztársaság elnökének megválasztott, a hatvanas években meglátogatta több magyar fiatalember. A jeles költő lelkesedéssel beszélt Magyarországról. A látogatók magyar öltözképe is tetszett neki. Es megkérdezte, hogy a fiatalok tudják-e még a latin nyelvet úgy, mint az előbbi nemzedék. Amikor az ifjak közölték, hogy már nem tudnak úgy latinul, mint apáik, sajnálkozását fejezi ki. — O, mondta — egész keleti utamon sehál sem utaztam olyan kényelmesen, mint Magyarországon, mert minden kis faluban találtam egy embert, leginkább a postamestert, aki tudott latinul és átbaigazított.

Hogy a postának a hatvanas években is voltak több nyelvet beszélő, latinul is tudó, művelt dolgozó, azt a következő korabeli újsághír is igazolja: 1868-ban meghalt

Tompa Mihály, a kitűnő költő. A táviratsürgönyre, amely Tompa halálát tudatta barátai, a távirat kiadó, aki feltehetően irodalmilag is művelt és Tompa költészetét ismerő ember volt, e sorokat jegyezte: „Omnes moriamur, sed non moriturus est ille.” (Mind meghalunk, de ő halhatatlan.)

Egy szívderítő anekdota

1875-ben a megalakuló Magyar Postamesterek Egyesületének tiszteletbeli elnökévé Gáspár András honvéd tábornok bihari postamestert választották meg. Ő mutatta be báró Simonyi miniszter úrnak az egyesület vezető tagjait, ahol Pokomándy Sándor, az egyesület elnöke előadta a postamesterek bajait.

A honvéd tábornok e derék férfiu, miután, becsülettel eljárt a postamesterek ügyében, ebédmeghívást kapott régi is-

merősehez, egy előkelő szépasszonyhoz. Az ebédnél jó válogatott társaság gyűlt egybe, köztük Jókai, a kedvelt regényíró, aki ez időben állt népszerűsége tetőpontján. Az előkelő, szép asszony tapintatlanul kérte az író, akinek akkor jelent meg a Szerelmek bolondjai című könyve, adjon elő valami szelleműdust. Jókai úgy tett, mintha nem hallotta volna. De az úrnő csak inspirált.

— Kérem, Jókai úr, mondjon valami szelleműdust! Hiszen ez az ön szakmája, naponta teszi.

— Szívesen, ha ön így veszi a dolgot, kész is vagyok rá azon feltétel alatt, hogy a társaság minden tagja valami szakmájába vágóval lép föl. — Odafordult szomszédjához, Gáspár Andrásnak: Kérem, tábornok úr, kezdje meg a támadást, lövessen, s én követem.

Halmai Ida

Üdülővendégeink Belorusziából

Az első alkalom, hogy megvalósult a csereudültetés a szovjet postás elvtársakkal. Az augusztus végén Balatonalmádiban töltötték. Gyönyörködtek a Balatonban, elismerően nyilatkoztak a budapes-

ti látogatás során a modern 100-as postakombinátortól, a Központi Táviróhivatal korszerű felszereltségéről. A 30 fős Belorusz üdülőcsoport részére szakszervezetünk főtitkára búcsúfogadást adott,

ahol ismertette a magyar belpolitikai helyzetet, szakszervezetünk törekvéseit. Haritonovics Borisz, az üdülőcsoport vezetője köszöntö a vendéglátást, a szívélyességet, mondván: alig várják a viszonzást.

PETŐFI NEVÉHEZ MÉLTÓAN

felkeresi, tapintatosan megérdeklődik azt is, hogy milyen küldeményeket előfizetése van-e valamilyen előfizetése. Ez a módszer jól bevált.

— Bizony be — szól közbe tréfásan Németh Ambrus — olyan nyerveket, hogy még a hivatalos szerveket, így a tanácsot is mi helyettesítjük. Persze ezt nem kell szó szerint venni! Volt már arra példa számtalan, hogy az új lakóhoz vendég érkezett és a tanács nem tudott útbaigazítást adni, mert késett a bejelentés. Ilyen esetben a postához küldik az idegent —, nem hiába. Persze az is lényeges, hogy ne legyenek fecsegők, ne vigyünk pletykákat egyik utcából a másikba. Ezért is tisztelnék bennünket ennire.

— Mitől szocialista ez a brigád? — vetették közbe.

— Attól, hogy — jelenti ki a brigádvezető — a munkában nem ismerünk életvidék, pedig valamennyien életvidék emberek vagyunk. Ez évből két tudakozvány érkezett hozzánk. Reklamálták, hogy a küldemény nem érkezett meg rendeltetési helyére. Ezt körülményesen kivizsgáltuk és jóleső érzéssel igazolhattuk: nem történt mulasztás, a tudakozvány félreértésen alapszik. Szabadságolás, vagy betegség esetén ki helyettesítse a távollevőt. A brigádban odafigyelünk egymás munkájára, s ahol lehet segítünk. Megvallom jólesett, hogy amikor a Posta kiváló brigádja kitüntetését elnyertük, nemcsak a felsőbb vezetőink kö-

szöntöttek bennünket, hanem a helyi tanács, és a többi tömegszervezet is.

A brigád tagjai csak a munkáról, a lelkiismeretes helytállásról, kötelezettségükről beszéltek, magukról jóformán alig. Pedig miként az éremnek, úgy a valóságnak is két oldala van. A brigádbatörőlést több mint tíz esztendőnek gyümölcse aligha érett volna be valamennyiük személyes helytállása, példamutatása nélkül.

Az eltelt tíz esztendő során töretlenül méltónak bizonyultak a szocialista címre, s a fokozatokat egymás után megszerezve kiérdemelték a Szocialista Munka Hivatalt. Közben a brigádvezető, valamint Pafisták József és Péter, a két testvér, a kiváló dolgozó kitüntetés is megkapta. Közben nagy tisztességgel Tóth László brigádvezető: a Munka Erdemrend bronz fokozatát tűzték a mellére, a szocialista brigádvezető III. országos tanácskozásán.

Nem lenne teljes a kép, ha elhallgatnánk Mózes Livia hivatalvezető-helyettes szavait: Noha segítik egymást, vállalkozás a közös gondot, a felelősséget, de nem tűrik az egyenlőséget. A kitüntetéssel járó pénzt demokratikusan, a helytállás, és a végzett munka arányában osztották fel.

Törtelen, a Petőfi szocialista brigád naponta bizonyít.

Arankó Endre

A brigádvezető

Színházba járás — új módon

IX. kongresszus határozatának III/9. pontja: „... az üzemi közönségszervezői hálózat erősítése útján arra kell törekedni, hogy a postás dolgozók szélesebb rétegeinek érdeklődési köre a haladó művészet irányába fejlődjen...”

Ismerős szakszervezeti aktivistákkal beszélgettünk arról, hogy megváltozik a jegyellátás, megszűnik a központi szakszervezeti jegyiroda, és a színházak közvetlenül adják a jegyet az üzemi szervezőknek. Látszólag e változás a közönségszervezőre tartozik, hiszen a dolgozókat nem az érdekli, hogy hogyan jutnak a jegyhez, hanem az, hogy milyen jegyhez jutnak. Mint kiderült: nem így van. A szervezők azt várják, hogy ezen a módon jobba, gördülékenyebbé tudják tenni a jegyellátást. A beszélgetésen részt vett Haulis Ildikó, a Jármiutalep, Szei Sándorné, a PÉKÜ közönségszervezője, Nyulási Valéria a Központi Táviróhivatal szakszervezeti kultúrfelelőse, aki maga is foglalkozik részmunkaként közönségszervezéssel, valamint dr. Rausch Béla, az RTV dolgozója a Postás Dolgozó Szervezőbizottságának tagja.

Haulis Ildikó: Az új jegyelosztási rend előreláthatólag nagyobb munkát jelent a közönségszervezőknek. Egyszerűbb elmenni egy központi szakszervezeti jegyirodára, s ott átvenni az összes jegyet, mint 20–25 színházzal, hivatásos szervezővel és színházi jegyirodával kapcsolatot tartani, jegyet igényelni, elszámolni stb. Ez a közönségszervezők „magánügye”, bár azt várják, hogy a szakszervezeti bizottságok és a hivatalok gazdasági vezetői tekintettel lesznek erre és módot, időt adnak a megnevelkedett munka ellátására. Ha jól dolgozik a közönségszervező, a közvetlen színházi kapcsolatok útján jobb, a jegyet igénylő dolgozók kéréseinek megfelelőbb jegyeket szerezhet. Ha jó a kapcsolat a színházzal, bizonyosan tud kapni majd megszabott napra, megszabott előadáshoz, megszabott minőségű jegyet.

Szei Sándorné régi közönségszervező, már abban az időben is dolgozott, amikor még nem volt központi szakszervezeti jegyelosztás, és abban a rendszerben — közvetlenül a színházaktól — kapták a jegyet, ahogyan ez most ismét lesz. Akkori tapasztalatai megerősítik Haulis Ildikó optimista várakozását: minden a közönségszervezők és a színházak kapcsolatán múlik.

A színházak kezdenek alkalmazkodni az új helyzethez. A közönségszervezők már leveleket kaptak a Thália-, Víg-, Pesti-, és József Attila színházaktól, valamint a Cirkusz és Varieté Vállalatától. Kérik őket, vegyék fel a kapcsolatot a színházak szervezőirodáival. A szervezők egyelőre várják a további leveleket, csoportosítják azokat, hogy egyúttal több színház szervezőirodáját is meg tudják látogatni. Könynyíti ezt, hogy a Vignek és a Pestinek közös az irodája, s a Nagymező utcában lévő jegyiroda is több színház ügyeit intézi.

Nyulási Valéria régebben élő színházi kapcsolatról számolt be. Az eddigi központi jegyelosztás mellett közvetlen kapcsolatuk volt a Bábszínházzal. Annak szervezője járt az üzemekben, kéthetenként átadta a jegyeket. A megmaradtakat, és a pénzt postán kellett a színháznak elküldeni.

Nem indulnak rossz alapról a szervezők az új rendszerben. A Jármiutalepen, ahol külön gondot okoz, hogy a gépkocsivezetők inkább péntektől vasárnapig érnek rá 90–150 jegy fogyl havonta. A Táviró Hivatalban, ahol 800-an dolgoznak, mintegy 100 bérletet adnak el egy évben, figyelemre méltó a havi 50–60 darab egyenként vásárolt jegy. Sokat segített, hogy a József Attila Színház bevezette a brigádbér-

leteknél az 50 százalékos kedvezményt.

A legnagyobb fejlődés a PÉKÜ-nél tapasztalható. A dolgozók nagy része ország-szerte szétszórta, és akkor a 25 bérlet mellett az évi 3–400 jegy soknak mondható. S ez az idei 25 bérletes — 20 Opera, 4 színház, 1 Irodalmi Színház — majd negyzerese az előző évadénak. De a szervezők soha nem elégedettek.

Rausch Béla: az RTV-nél állandóan keresik a figyelemfelkeltő újabb és újabb módszereket. „Ki mit tud?”-szerűen versengést rendeznek, amelynek díját az szb biztosítja. A kérdések között sok az olyan, amely a közönségszervezőnél levő jegyekkel, illetőleg az általuk ajánlott előadásokkal kapcsolatos. Tudják ezt a versenyzők, s a felkészülés érdekében megnézik a darabot, a hallgatóság figyelemre pedig ráterelődik a produkcióra. Az ismeretterjesztő előadások keretében frókat, rendezőket is meghívják, akik a darabjukról, az általuk rendezett előadásokról is beszélnek.

A Táviró Hivatalban egy időben az szb ingyen jutalomjegyeket is adott, bár ez két-élt fegyver. Van aki úgy véli: szép kis előadás az, amihez ingyen osztogatják a jegyeket. De mint a Thália Színház „Tótek” előadásának példája bizonyítja, jó darabnál, jó előadásnál beválik e módszer.

Összefoglalva: ha jó lesz a kapcsolat az üzemi közönségszervezők és a színházi jegyirodák között, akkor várható a jegyellátás javulása, a dolgozók napra, előadásra szóló kéréseinek jobb teljesítése.

Faludi András

Kertészkedőknek

Egyre inkább terjed és népszerűbb, falun és városban egyaránt a kertművelés. De milyen nagy a bosszúság, amikor a sokat gondozott növény nem termi meg gyümölcsét, mert a károkozók tönkre tették. Hogyan védekezzünk ellenük? Ehhez ad tanácsot Jeszenszky Árpád: Kertjeink védelmében c. könyv, amely ismerteti a különböző ravarokat, a biológiai növényvédelem módszereit, a nemesítést. (Mezőgazdasági Könyvkiadó.)

EURÓPA KÖNYVKIADÓ. Makszim Gorkij: Az Artamonovok c. regénye közismert. A mű egész történelmi korszakot mutat be, egyetlen családsorsának tükrében.

Druon: Lilium és oroszlán c. legújabb könyve „Az elátkozott királyok” VI. kötete. A szinte véletlenül uralomra kerülő VI. Filipp udvarában virágzik a lovagi élet. Folyik a harc az ősi birtokokért, méreggel, vízbefolyással, okirat-hamisításokkal. Angliában is hasonló állapotok uralkodnak, s e történettel elindul a százéves háború.

Taxner-Tóth Ernő: Dickens világa c. tanulmány a világ-hírű klasszikusnak számító író életét és munkásságát boncolgatja, figyelemre méltó stílusal.

Nyikolaj Jevdokimov: Mese a városiakról Nyurkáról, A nélkülözhetetlen ember c. két kitűnő elbeszélés a mai ember életét tárja fel.

Gilles Perrault: Az 51-es dosszié c. könyv a diplomáciai élet színpadának háttéréről, rejtelméről szól.

A Magyar Helikon a Helikon Klasszikusok sorozatában név kötetben jeleníti meg Shakespeare összes drámai műveit. Az első két kötet Királydrámákat és Vígjátékokat tartalmaz.

Gazdag program a Benczúrban

Elkészült a művelődési központ 1972–73. évi programja. Kezdjük a könyvtárral. Igaz, letéti könyvtár működik jó néhány hivatalban, igazgatóságban, üzemből, de a központban nagyobb a választék, és 43 magyar és magyar nyelvű napilap, folyóirat áll az olvasók rendelkezésére. Ezek mellett a könyvtár segítséget nyújt az ismeretterjesztő előadások hallgatónak, valamint a továbbtanulóknak a nehezen megszerezhető könyvek kölcsönzésével, a diákok pedig megtalálják a könyvek között a kötelező olvasmányokat. Segítségnyújtanak azoknak is, akik ezután kívánnak letéti könyvtárat létesíteni.

Bizonyára az új szezonban tovább növekszik a klubok, szakkörök tagjainak száma, mert azok is sokat járják és remek időtöltést ígérnek. Nézzük először azokat, amelyek kortól függetlenül, általános érdeklődésre tarthatnak számot.

Az angol, német és orosz nyelvtanfolyamokon kezdők ismerkedhetnek a nyelvekkel, s a haladók fejleszthetik tovább tudásukat. A 60 órás álló kurzus postásoknak is hozzátartozóknak mindössze 140 forintba kerül.

Ugyancsak hétfőn gyűlnek össze a szakkör tagjai, akik sportszerűen foglalkoznak a szakkörrel, klubközli versenyeken vesznek részt és elméleti előadásokon növelik tudásukat. A szabadidő eltöltésének, és egyben az ismeretek szerzésének kedvelt formája a belyeggyűjtés. Cserélni, új belyegyekhez lehet jutni a művelődési központban, mégpedig a belyeggyűjtőkör foglalkozási napján: pénteken.

Sok postásnak, nyugdíjasnak van a főváros környékén kertje és még többen lesznek, akik

az elkövetkező években vállalkoznak „földbirtokossá”. A kert akkor hasznos és kellemes időtöltés igazán, ha termést is nyújt. Van aki virágot ültet, mások gyümölcsöt, zöldséget termesztnek, még többen vágnak saját természetű szőlőre. Ezért alakult meg a kertbarátok köre, ahol kíváncsi szakemberek tartanak filmvetítéssel egybekötött előadásokat a korszerű kertművelésről.

Továbbképzést kaphatnak a keskenyfilm-felvévegéppel rendelkező postások, a nagyobb gyakorlatlaltal rendelkező festégetők. A képzőművész kör ugyanis Képzőművészeti Stúdióvá bővült, ahol a kezdők rajzkörben ismerkedhetnek az alapvető technikával, a képzőművészettel. Az idősebb, helyesebben a régi tagok már maguk is alkotnak, neves festőművészek, művészettörténészek előadásait hallgatják, s ami nem kis dolog: a stúdió tagjai házikóállításokon, fővárosi és országos amatőr tárlatokon vehetnek részt.

A nyugdíjasok klubjában nemcsak a régi emlékek felélevenítésére jönnek össze, hanem a világ dolgairól is tájékozódnak. Hasznosnak tartják az egészségügyi előadásokat, amelyek a betegségek megelőzéséről, az emberi élet meghosszabbításáról szólnak.

Tavasszal szervezték újjá a nőklubot, hogy a postásasszonyok, lányok, különösen a magányosok szabad idejüket kellemesen, szórakozva tölthessék. Közös alkalmakkor ki a klub programját, sor kerül irodalmi, művészeti előadásokra, műsorokra, filmvetítésre, de ahol asszonyok vannak onnan nem hiányozhat a főzés sem. Kötéshez, horgoláshoz, kozmetikához, divathoz kapnak tanácsokat. Szabásvarrás tanfolyam is indul.

Legtöbb lehetőséget mégis

az ifjúságnak nyújtják. A legfiatalabbak, 5 éves koruktól járhatnak gyermektanfolyamra. A 70 éves Postás Zeneiskolában 24 tanár irányításával folyik oktatás zongora, hegedű, cselló, ének, harmonika, klasszikus- és jazzgitár szakon. A zeneiskolának táncdalstúdiója is működik, ahol a növendékek elsajátíthatják a táncdaléneklést. A hangképzésben részesülnek, megismerkednek a színpadi mozgás alapelveivel, még szereplési lehetőséghez is jutnak. A stúdió vezetője: Toldy Mária.

Ahol zene van, ott táncolnak is. Ezt segíti a modern beat-táncanfolyam és a vasárnapi ösztánc.

Akik nem muzikálisak, de szeretnék a verset, prózát, felhívjuk figyelmüket az Irodalmi Színpadra.

Itt módjuk nyílik előadókészségük fejlesztésére, irodalmi ismereteik bővítésére és természetesen fellépésre.

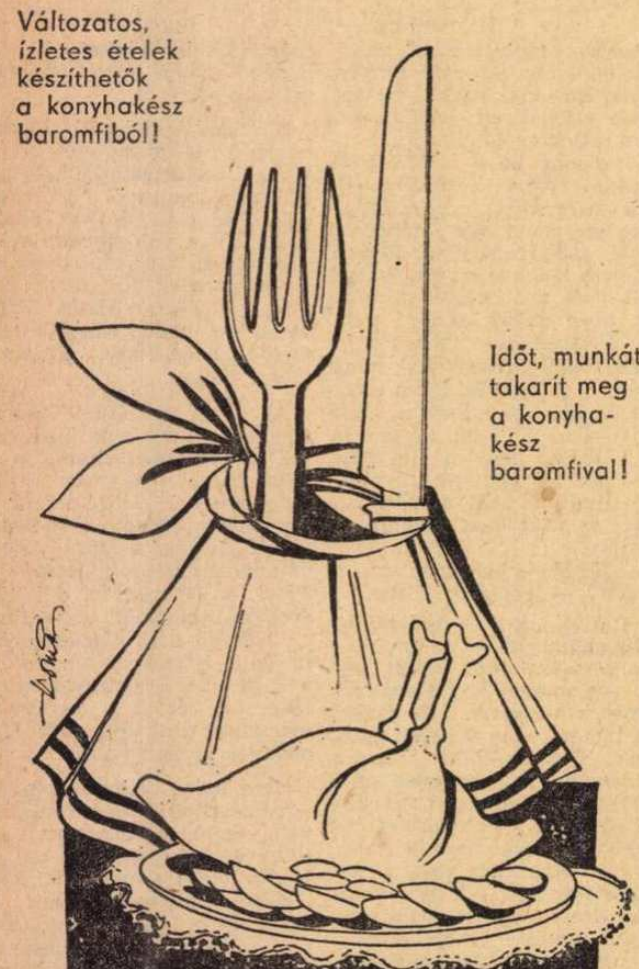
De megtalálhatják társaikat a Művelődési Házban az ifjú matematikusok, műszaki ismeret szerzői akarók, bábjátékosok, pszichológusok, művészettörténeti előadások iránt érdeklődők, vagy akik a bátrak sportját akarják űzni és ebből nyerni akarnak lenni.

Azoknak a fiataloknak pedig, akiknek nincs speciális érdeklődésük, illetve minden iránt érdeklődnek, ajánljuk az Ifjúsági Klubot. Hetente háromszor találkoznak a város minden részéből összeseregülő fiatalok, hogy megismerjék egymást, vitatkozzanak, táncoljanak, találkozzanak közéleti személyekkel, neves művészekkel, sportolókkal. Elhangzanak előadások is, pld. októberben „Képzlet és képzeltés” címmel, de szó lesz a szerelemről, párválasztásról, életcélról, érvényesülésről, boldogságról, stb. (V. E.)

BÍRÁLÓ OBJEKTÍV

A balatonvilágosi hivatal elavultságában húzódik meg a bokrok között

Változatos, ízletes ételek készíthetők a konyhakész baromfiból!

Időt, munkát takarít meg a konyhakész baromfi!

FOGYASSZON TÖBB BAROMFIHÚST!

MIT OLVASSUNK?

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ. Sinka István: Szigetek könyve c. könyv a szerző két évtizedes lírai-epikus alkotása. Felvillantja a nagyvároszti közösségből kiszorult kisparaszti egzisztenciákat egy elhagyatott vidéken élő magányos embercsoport életét. Károlyi Amy: -talan, -telen c. verseskötete is figyelemre méltó, s mondandója egyszerre gyenge és erős, törekény és szívós, alázatos és legyőzhetetlen. Békési Gyula: Ember a hídon c. verseskötet a lélekszorvasztó, világot rontcsoló háborús gyermekkorról, s az azutáni küzdelmes évekről szól.

Szabó András György: A gyakorlati materializmus felé c. kötet egyes írásai az önálló marxista koncepció kidolgozásának stációi. Egy sor megállapítás vitára vagy elfogadásra készít. Mindenestre a tanulmány előremutató. Létay Vera: Igent és nemet mondani c. mű a kritikáról és a kritikus kötelességeiről polemizál. A szerző állítja: a magyar dráma

ügyének szeretele iratlan törvényként követeli a kritikusot, hogy mindenekelőtt az erőnyeket fedezze fel.

CORVINA KIADÓ. Székely András: Marc c. könyve a Művészet Kiskönyvtára sorozat legújabbja és a német impresszionizmus kivételesen érdekes és tehetséges alakjának kifejező ábrázolását boncolja. Karginov, German: Petrov-Vodkin c. könyv az orosz művészet kevésbé ismert alakjával és korszakával, a század első évtizedének forrongó művészeti életével foglalkozik. Sik Csaba: Brancusi c. könyv a nagy román művész monográfiája. Pataky Dénes: Pissarro c. könyv az impresszionizmus legidősebbjéről, a kitűnő festőművész munkásságának állít emléket. B. Szűcs Margit: Franciaország építészete I. c. könyv a klasszikus, ma is élő és látható remek alkotásokkal ismerteti meg az olvasót.

Gink Károly: Salgótarján c. képeskönyv a nagy nógrádi ipari központ mai életét tárja fel pillanatképekben. Éri

István: A veszprémi vár c. kötet a legszebb magyar város műemléknek számító történelmi épületét hozza közelebb.

Henri Perruchot: Gauguin élete c. könyv a nagyszerű realista francia festő életregénye.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ. Luce Boulnois: A selyemút c. műben a szerző nyugat és kelet kapcsolatainak kétezer éves fejlődését, politikai történetüket, vallástörténetüket, kultúr- és gazdaságtörténetüket vázolja. Megismerjük Belső-Ázsia történelmét, Perzsa kultúráját, amely még a római légiókat is elkápráztatta.

George St. George: Szibéria c. riportkönyvet egy olyan nyugati szerző írta, aki a cári Oroszországban született és gyermekeiben Szibériában élt, nevelkedett. Jó humorával, anekdotikus stílusával ír a Szovjetunió eme hatalmas országrészéről.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ. Balázs Dénes: Hátizsákkal Alaszkától a Tüföldig c. könyv a szerző világlátó élményeinek második része. Bemutatja nekünk Venezuelát, Kolumbiát, Bolíviát, Chilit, közben megismerteti bennünket egy indián itál receptjével. (b-gy)

KEDVES IRÉNKÉM!

Köszönöm bizalmadat és elismerésedet, örömmel válaszolok külön is bárkinek, aki hozzám fordul levélben problémájával.

Rátérve ügyedre: a lakásod gombásodása komoly probléma és házilag nem ajánlom kezelését. Ugyanis sokféle gombafajta van, hogy a Nálam levő milyen, azt kizárólag szakértő állapíthatja meg. Ez azért is fontos, mert egyrészt tönkre megy a többi bútorod, másrészt van olyan gombafajta, amely az egészségre is káros. Sürgős intézkedésre van ebben az ügyben szükség! Ha IKV-lakásban laksz, akkor a házkezelősegen haladéktalanul jelentsd be a gombásodást, és kérjél sürgős gombaszakértői vizsgálatot. Lehet, hogy ki kell cserélni az egész parkettát, ajtókat stb. Ha a lakás saját házád, akkor a KÖJAL-hoz fordulj, és onnan kérj sürgős szakértői vizsgálatot. Ha ők nem végeznek el, pontos felvilágosítást adnak mi a teendő, hová kell bejelenteni. Nagyon kérek, ne próbálkozz semmiféle háziszerrrel.

A közös tornára vonatkozóan: tudomásom szerint van ilyen közös teremgyakorlatokra lehetőség, erről is tájékozhatlak. Szívesen összeállítok otthonra gyakorlatokat részedre, nagyon helyes, hogy tornászol, hiszen a mozgás — egészség. Eppen ötvenéves korban. Örülök, hogy ennnyire törődsz a sporttal, én is szeretek sportolni, turistáskodni, úszni, pedig már én sem vagyok fiatal.

Szeretettel Postás Panni

Befőzési tanácsok

Elsőrendű szabály: eltevésre ki-zirolag hibátlan, jól megmosott kagylót használjunk! Az ultravio-kinosított üvegeket nem kell elő-rolgennit, helyezettük nyílásával fe-zele egy tiszta ruhára, rövid idő-ralatt megszárad.

Töltött paprika: A paradicsomot nyersen gőppel átpasszírozzuk, fel-teszük főzni. Ha forr, kimagó-zott, klereszt paprikákat rakunk bele és egy kis szalicit. Öt per-cig forraljuk. (Nem kell puhára főzni a paprikát!) Majd óvatosan üvegekbe szedjük, leköjtjük. Nem kell szárazgőzbe tenni. Telen a paprikákat megtöltjük és töltelék-kei együtt puhára főzzük.

Ételkészítő: Piros, húsos papri-kákat a magoktól megisztíva — a paprika süllyőhöz viszonyítva negyedrészt paradicsomba — fel-teszük főzni. Dobunk bele egy-két szál zellerlevelet, 1 csomag petre-zelymezőt, kilónként számít-va 1 evőkanál sót, kevés szalicit. Ha puhára főtt, szitán áttörjük, kis üvegekbe tesszük és leköjtjük. Telen étellek ízesítésére, vajake-gyverre, felvágott mellé vagy me-ly szendvics elkészítésére kitűnő.

Oszibarackbefőtt: A barackot megmoszuk, meghámozzuk, mag-ját kivesszük. A gyümölcsöt egy órára citromos vízbe tesszük. Ez-után vízben feltesszük főzni, egy

liter vízbe fél kiló cukrot és egy mokka kanál szalicit teszünk. Öt percig forraljuk, s a gyümölcsöt sziruppal együtt üvegekbe rakjuk, tetejére öntünk egy kávéskanál rumot, leköjtjük.

Finom csalamádé: 1 kg gyalult káposztát besóozunk, állni hagy-juk. Egy kiló apró zöldparadicsó-mot, fél kiló kisdinnyét, fél kiló zöldpaprikát, 1 kg uborkát karli-kára vágunk (tehetünk bele né-hány kis uborkát egészben is), és a kinyomkodott káposztával ösz-szekeverjük. Ízlés szerint tehetünk bele egy karikára vágott hagymát. A savanyúságnak valót ösz-szevegítjük, üvegekbe rakjuk. Az üvegek oldalát torma-szeletek-kei és karikára vágott, virágfor-mában bevágdosott sárgarépaival díszítjük, majd leöntjük ecettel, amelyet a következőképpen ké-szítünk el: Egy liter ecethez — ízlés szerint — kb. 3 liter vizet öntünk, két evőkanál sót, 4 evő-kanál cukrot, dobunk bele 15—20 szem egész borsot, 5 babérlevelet és 1 csomag kaprot. Felforraljuk és forrón a csalamádéra öntjük, a kaprot kidobjuk az ecetből, mert zavaróssá teszi. Amikor a forró ecet az üvegekbe öntjük, tegyük az üvegek alá egy vas-lapot, nehogy elpattanjanak. Az üvegeket tiszta ruhával letakar-juk, 8 napig állni hagyjuk, ha le-apad, töltjük utána, 8 nap után celofánnal leköjtjük. (v — jné)

Skatulyácska

Hol volt, hol nem volt, volt egy-szer egy felfordított papirkosár. Annak tetejében egy préseltpapir vár. Négy kapuja nyílt négy-egyfelé, csuda erős kapuk vol-tak. A várban lakott Doboz ki-rály, feleségstül, háznépestül, ku-tyák, macskák seregével. Zacsó-kónának hívták a királynét, aki állandóan szomorú volt, mert már 11 fiút szült meg, és a ki-rály pedig azt szeretne volna, ha a 12-dik királykisasszonyka len-ne, s emiatt sok-sok bajt, aka-dályt kellett leküzdenie. Aztán meglett a királykisasszony, aki-nek igen érdekes kalandja akadt a boszorkány szolgálójával. E mesét Tordos Akos írta: Skatulyácska címen.

Pityóka, Csiribiri, a Balaton mellett nyaraltak nagypapájuknál, s egyszer eltűnének a padlásra, ahol találtak egy ládát. Dávid Te-réz: A feneketlen láda kincsei c. fantasztikus mesekönyv arról

szól, hogy mi minden van egy ilyen ládában és mi történik, amikor a babák, játé-úrhajók, vitézek és tündérek életre kelnek.

A hajdani lovagvilág romantika-ja ma is izgalommal teli téma. Jósika Miklós: A csehok Magyar-országban c. regénye a Mátyás ko-rabeli világot tárja fel előttünk. Balázs György: A győzhetetlen Caesar c. regény egy nagy csá-szár életéről szól. Ez az életű hűs évszázad óka lebbincsel mindazokat, akik megismerked-nek vele.

„Képesföldrajz” c. sorozat leg-újabbja: Dél-Amerika c. kötet. Olyan világrész történelmével és jelenével ismeret meg, amely lettebb izgalmas élményt nyújt számotokra.

Arkadyj Gajdar: A négyes szá-mú fedezők c. könyv izgalmas el-beszélések gyűjteménye. (Móra Könyv-kiadó)

ÚJ LÉTESÍTMÉNYEINK

Balatonkenesén a közelmúltban adták át a fenti szép hivatalt, amelynek első emeletén állulások vannak

A nagyfiú

A Molnár utcában lakott, és bár minden gyerek ismer-te, mégis csak úgy szólították; a nagyfiú. Az utcában la-kó gyerekek feje felett elné-zett, csak hozzá hasonló nagy-fiúkkal barátkozott.

Az utca elején lakott Babi, s bár hatéves volt, alig látszott ki a kerítés mögöl, ahonnan sokszor megcsodál-ta a nagyfiút, akinek csak-úgy dagadtak az izmai. Egy kicsit félt is tőle. Hát hogy-ne, alig ért a térdéig.

Elérkezett a szeptember, Babinak iskolatáská került a hátára, és elindultak édes-anijával az iskolába. Nem volt messze, egy hét múlva már egyedül járt az iskolá-ba. Egyik nap, amikor haza-felé igyekezett, valaki meg-szóltat a háta mögött: — Mi van kisgyerporont? — Hová visz a nagy táskád?

Babi tüstént sarkon for-dult, és már haragosan ké-szítette a nyelvét, hogy ala-posan visszafelel erre a szemtelenségre. De elakadt a szava. A nagyfiú volt. Úgy el-képedt, mintha az égből poty-tyant volna le hirtelen. Igaz-lehet? A nagyfiú hozzá szól?

— Mindig ennyi cuccot kell cipelned, vakarcs? — kér-dezte nevetve a fiú. — Na, gyere. Segítek. Így köny-vebb lesz. Hát nem vagy valami böbeszedű leányzó, hallod-e? Meg sem muk-kansz. Vagy félsz, hogy pa-razsat tesznek a nyelvedre, ha sokat jártatod a szád?

Nyomban megeredt Babi nyelve: — Nem is akkor tesz-nek valakinek parazsat a nyelvére, ha sokat jártatja a száját, hanem akkor, ha ha-zudós! Te ezt sem tudod?

Aztán szája elé kapta a ke-zét. Jaj! Hátha megharag-u-dott a nagyfiú. De jó, hogy éppen hazaért. — Itt lakom! — mondta gyorsan és ágas-kodott, hogy becsöngessen a kerítéskapun.

A nagyfiú felkapta, levegő-be emelte és óvatosan áttette az alacsony kerítésen a föld-re. — Úgy. Megérkeztünk. Szia, te kis iskolás — neve-tett vidáman.

Babi futott befelé, de bol-dogan kiáltott vissza: — Szia! És kösz a repülést.

Arra gondolt, milyen jó, hogy nem kell többet félni a nagyfiútól.

Villányi Jánosné

Munkahelyi spartakiád

Hírül adtuk, hogy az au-gusztus első vasárnapján, a postás sportnapon legjobban szerepelt munkáspartiolók részt vesznek október 21—22-én, a Ganz-MÁVAG sportte-lepén megrendezésre kerülő munkahelyi spartakiád buda-pesti döntőjén. A kézilabdá-zás kivételével minden szá-mában ott lesznek. A tömeg-sport bizottság eldöntötte: ki-kei nevez az egyes verseny-ágakban, ennek megfelelően készülnek a budapesti döntő-re:

Atlétika: Sági Istvánné, Mo-ravecz Márta, László Agnes, Czagyány Mária, Tura Erzsé-bet, Pál Mária és Veres László (TIG); Zsiga Erzsébet, Ko-zemper Zsuzsa, Schell Antal-ne, Nints Margit (Budapesti Csoport); Szántó Mária, Farkas Györgyi, Benkő Kata-lin, Kada Zsuzsa, Kanyicska Agnes és Kökény Magdolna (HTI); Papp Irma (RTV); Frank György, Borlai Gábor, Igli Ferenc, Madarassy Gyula, Eder Ferenc, Andrásfay Endre, Dinesz Béla, Mucsi Jó-zsef, Falus Ferenc (TIG);

Köszönjük, Mónika és Zsuzsa

égen volt, úgy tűnik, nagyon régen. Tokió-ban, a japán fővárosban, 1964-ben állt utoljára olim-piai dobogóra magyar ver-senyző a női tornászok me-zőnyében. Makray Katalin, a Postás SE remek tornásznője vette át az ezüstérmét. Csapat-versenyben pedig még mes-szebbre, egészen 1956-ig, a Melbourne-i olimpiáig kell visszamelekezni, hogy ebben a nagyon szép, de nagyon nehéz sportágban Magyarország csa-patát a dobogón lássuk.

Talán éppen e hosszas „bőjt” volt az oka annak, hogy a te-levízió előtt ülő, a rádiót, hall-gató, az újságot olvasó hazai közvélemény a napokban véget ért, XX. Nyári Olimpiai Játé-kok nagyszerű magyar ered-ményei között magasra érte-kelte a magyar női tornászca-pat bronzérmét is. Olyan or-szágot megelőzt meg női csa-patunk, mint a nagy tornász-kultúrával rendelkező Cseh-szlovákiát és az Egyesült Álla-mokat. Szűkítve a kört, a ma-gyar postás dolgozók körében fokozta az örömet, hogy a hattagú magyar csapatban a Budapesti Postás SE két fiatal versenyzője, Császár Mónika

és Nagy Zsuzsa is részese volt a sikernek. Császár Mónika pedig az egyéni összetett ver-senybe is bejutott és a 14. he-lyen végzett, a világ 36 leg-jobbja között.

Mónika a magyar csapat má-sodik legjobbjá volt ponterő-ségben, de Nagy Zsuzsa is ak-kor szerezte a legértékesebb pontokat, amikor Csehszlová-kiával szemben a harmadik helyért folyó harc kritiká-s időszakához jutott a csapa. A legkeményebb erőpróba-lalán a szerenkény küzdelem-jelenti, hiszen egy-egy sze-ren csak hat-hat tornász — az adott szeren a világ hat leg-jobbja — kezdheti a gyakor-latot. A magyar női verseny-zők közül is csak kettőnek: Császár Mónikának (geren-dán) és a Bp. Spartacus kitű-nőségének, Békési Ilonának (felemás korláton) sikerült e bravúr. És mindketten ragyo-góan helytálltak! Békési az ötödik lett, Mónika, a postás tornászok magyar színéket képviselő üdvöskéje pedig a negyedik helyen végzett.

A technika csodálatos fejlő-dése révén szinte mindenki „ott lehetett”. Münchenben, a Sporthallenban, és biztathatta Császár Mónikát, örülhetett tornásznőink remek, a vára-közösen jóval felüli szereplé-sének. Egy kicsit — egészen picit — szomorkodtunk is, hi-zsen a tornasport legingat-gabb, legbizonytalanabb, leg-nehezebb női szeren — geren-dán — Mónika mindössze öt századpontonl maradt el a har-madik helyezéstől.

A sportszerető magyar pos-tások forró szeretettel köszö-nik a nagyszerű eredményeket elérő Császár Mónikát és Nagy Zsuzsát is.

Vedres József

KERESZTREJTVE

1	2	3	4	5	6	7	8
9					10		
11					12		
13				14		15	16
17			18		19		20
21			22		23		24
25							
26	27						28
29			30		31		32
33			34		35		36
37			38		39		40
41				42		43	44
			45				46

VÍZSZINTES: 1. A szak-szervezeti munka segítője, könyv szerzője. 9. Duplán: Ha-mis. 10. Igéféle. 11. Becézett leányok. 12. Leng. 13. Részben marnal. 15. A finom étel. 17. Az állóvíz. 18. Idegen három. 20. Középen halad! 21. Y. I. 22. Némét birtokosnév. 24. L. N. 25. Ilyen anyag is van. 26. Róna azonos hangzói. 28. Kecskhang. 29. Omladék. 30. Helyhatározó szó. 32. Alabn pénz. 33. UUUUUU. 34. Kérdő-szó. 36. R. G. 37. Örlemény. 39. Fogyasztaná. 41. Folyó. 42. A tag jelzője lehet. 44. Figyel. 45. Terület. 46. Kicsinyítőképző.

Helyhatározó rag. 43. Ének-hang.

Beküldendő: vízszintes: 1. függőleges: 13., 14., 16.

Beküldési határidő: 1972. szeptember 30.

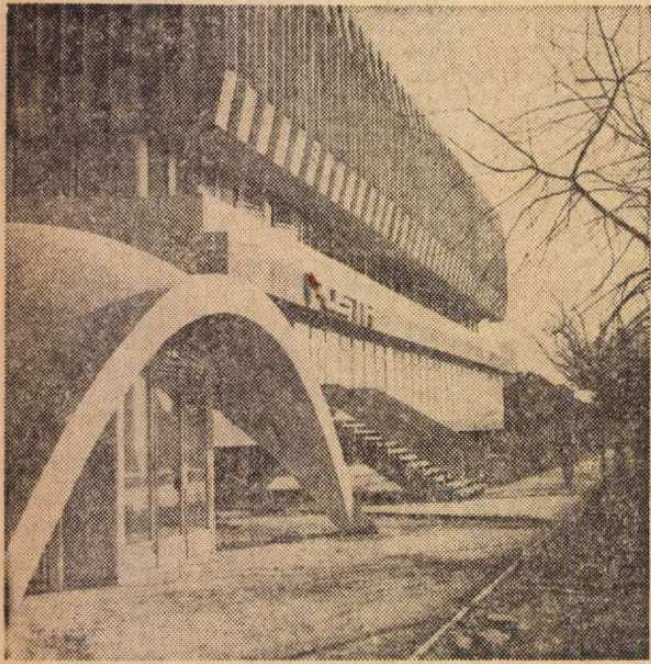
Az előző számunkban közölt keresztrejtve helyes meg-fejtése: vízszintes 1: Most és mindörökké 46: Antonov, füg-gőleges 13: Devecseri, 27: Rá-csok, 31: Körkép.

Könyvjutalmat nyertek: Banesi Tiborné (Miskolc), Hor-tobágyi Gyuláné (Dunakeszi), Ihász Gyula (Budapest), Nagy Éva (Budapest) és Pánczél Jó-zsefné (Bonyhád).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postás Szakszervezetek tagja Szerkesztő: szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Bertsek János Szerkesztőség: Budapest XIV. Cházár András utca 13. Telefon: 128-77. Levélcím: Bp. 70. Pf. 32. Felelős kiadó: Gábor Márton. Nővérszolgálat: felelős kiadó. Terjesztő: a Postások Szakszervezete Székhely: Lánymondta Budapest

„Nem éri bírálát a palota elejét!”

— Végérvényesen a múlté az az idő, amikor ernyőket tartottunk az íróasztal és a fejünk fölé, s a kézbesítők bádoglavórban mosták a kezünket, sorban álltunk az egyetlen W. C. ajtaja előtt. Az új épület, az abszolút kényelem teljesen elfeledtette velünk a múltat — mondja **Verczkey Rudolfné**, a Miskolc 10. posta vezetője.

— A munkakörülményekkel elégedettek vagyunk — toldja meg a szakszervezeti titkár, **Szonda Sándor**. — Csak körül kell nézni, meg kell hallgatni az emberek véleményét...

— Előljáróban el kell mondanom, hogy a Miskolc 10. posta épületét ez év május elején adták át a forgalomnak. Úgy szólva, mindegyik magyar újságban látható volt a modern épület képe. Egyöntetű véleményt alakítottak ki a szemrevételezők: „betonüveg-költemény”. Valóban az! Nem lehet úgy elmenni mellette, hogy az ember, akár egy percre is, de meg ne áll-

jon gyönyörködni. Hát még a kényelmes és gyors „kiszolgálás”, mint ahogy **Püspöki János** bácsi, egy közelben lakó nyugdíjas szerszámgéplakatos megjegyezte, amikor a posta felől érdeklődtem.

Vajon elégedettek a dolgozók is?

— A kényelmes főnöki irodából nyílik egy kis tárgyalóterem. — Itt tartjuk az osztályvezetői megbeszéléseket, a párt-, szakszervezeti, és KISZ-bizottsági értekezleteket — mondja a hivatalvezető-helyettes, majd hozzáfűzi: — Ne mosolyogjon, de úgy vettem észre, hogy azóta tartalmassabbak lettek a megbeszélések. Hiába, a munkakörülmények szorosan összefüggnek a teljesítménnyel!

Az irodákban át a felvevőhelyiségekbe mentünk, ahol szép íróasztalok előtt, kényelmes székeken csinos lányok ültek és papírzacskóból ebédelték(!).

— Mindent egyszerre nem lehet! — jegyezte meg az szb-titkár. — Konyhánk van

az emeleten, gyönyörű ebédlőnk és tárolónk, de a főzést még nem tudtuk megszervezni az itt dolgozó 154 ember részére. Összel már más lesz a helyzet.

A hideg koszt ellenére elégedetten mosolyogtak a lányok. Egy karlendítéssel toldották meg szavaikat: — Nézzen körül! Hatalmas ablakok, gyönyörű virágok, akár egy pálmaház, elegáns világosra pácolt faburkolat, tisztaság, rend mindenütt. Ehhez még hozzászámítjuk a kényelmes öltözőket, a fürdőt, tovább nem is kell bizonyítani, hogy tökéletesen meg vagyunk elégedve... Tudja a régi épületben hol öltöztünk?... Az egyetlen W. C.-ben! Fürdési lehetőségünk pedig nem volt. Ha most panaszkodnánk, hálafelelő lennénk azok iránt, akik a jó munkafeltételeket megteremtették.

Szabó Imrénét a kézbesítőteremben szólítottam meg.

— Munkakörülmények? — tártá szét a karját mosolyogva. — Össze sem lehet hasonlítani a régivel.

— Ez a véleménye a kézbesítőknél is?

— Mindannyiunknak! Haláná csak a beszélgetésünket szortírozáskor, meg egymásnak is dicsekednek e postával.

Rohály Lajos, a kézbesítőosztály vezetője megerősíti **Szabó Imrénét** véleményét.

Imre Lajosné, a hivatal gazdasza elsőlegesen hivatott arra, hogy nyilatkozzék; — Egy-két apróságot, mint a törzsszűrésétől eltekintve, semmiféle bírálat nem érheti a palota elejét. Tágas, kényelmes épület, az összes igényt és követelményt kielégíti. Az apróbb bosszúságok pedig: itt-ott hullik a csenpe, megörbül az ajtó, elromlik a zár. De kijavítják!

Közben felértünk az emeletre. Láttam a mosdókat, öltözőket, a kultúrtermet, konyhát. Ez utóbbiban tovább

időztünk, mert a felszerelést is megmutatták. Százötvennégy vagy akár több dolgozó számára elegendő tárolási, főzési, melegítési lehetőség. Kényelmes helyek az asztalok mellett. Csak a főzőkanál hiányzik! A csomagraktár, a rakodótér is tökéletes. A tárgoncák biztonságosan közlekedhetnek. Az itt dolgozóknak véleménye: Jóval könnyebbé vált a munka!

A szemle végén **Szonda Sándor** szb-titkár megjegyezte: Május, azaz a beköltözés óta, az igazgatóság a legaprébb kéréseinket is teljesíti. Például színes műanyag rácsot kaptunk a mosdóba és még a nagy meleg beállta előtt megérkezett a hűtőszekrény. A kultúrterembe, amit a dolgozók „olvasónak” hívnak, nemsokára megkapjuk a televíziót.

— Néha már-már az az érzésem, hogy túlzás a nagy gondoskodás — mondja **Verczkey Rudolfné** — azt hiszem, elkényeztetnek minket... De ha a régi körülményekre gondolok, jogosnak érzem mindezt.

— Úgy értesültem, hogy a dolgozók a múlt évben kérték, hogy a postaigazgatóság és a szakszervezet még az átadás előtt ellenőrizze munkavédelmi szempontból az épületet.

— Igen! Ezt a kérésüket a keresésük diktálta. Az íróasztalok fölött feszített ernyők, a bádoglavór, a vízesfalú, dohoszagú, régi hivatali helyiségek. Ez az ellenőrzés tudommal nem történt meg. Az igazgatóság illetékesi valószínűleg már menet közben látták, hogy... nem lesz semmi probléma, talán ezért... (?) Mindenesetre utólagos reklamációra munkakörülmények ügyében, a dolgozók részéről nem került sor — mondta végezetül **Szonda Sándor**.

Valóban igaz! Erről a látottak meggyőzték.

(marton)

HÍREK-CSEDPÉKEBEN

■ Az elavult budaörsi hivatal korszerűsítésére a helyi tanács már megtette az első lépést. A második a Bu-vigra vár...

■ A vízművek munkálatai közben a szerelő munkások véletlenül átvágták az egyik telefon-törzskábelt, s ezért csaknem 1400 telefonkészülék maradt néma a déli vasútnál. Nem az első eset.

■ Görcsönyben csinos kis postaházat adtak át, Mezőkövesden úgyszintén. Krasznokvajdán a IV. ötéves terv végén, Dunaszerkcsón is ez idő tájt építenek új hivatalt.

■ Szeptember 18-tól börtönben és gyorsabban érkeznek a táviratok a címzetekhez. Szeptember 1-től levél-szekrényekbe is kézbesítünk ajánlott küldeményeket.

■ Salgótarjánban nagy segítség a segédtiszt tanfolyamot nemrégén végzetek munkája.

■ Cegléden új telefonközpont szereléséhez kezdtek.

■ Az NSZK-telefonelőfizetők közvetlen tárcsázással hívhatják már a magyarországiakat.

■ A keszthelyi Rendőrfőkapitányság S. Vendelné alsópáhoki kézbesítő ellen sikkasztás miatt eljárást indított.

■ Hamarosan bíróság elé kerül a nagykovácsi hivatal vezetője. A vád: 100 ezer forintot sikkasztott el a község takarékbetét-tulajdonosaitól.

■ Nagy sikere volt az olimpiai „telefonhírmondó” szolgálatnak.

● A Közalkmazottak és Rokonszakkameli Dolgozók, Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetsége szeptember 4-9. között tartotta V. kongresszusát Moszkvában. Szakszervezetünket a kongresszuson **Besenyi Miklós** főtáitkár képviselte.

● A külföldi cseredülletés keretében 30 magyar postás tartózkodott szeptember 1-12-ig a Szovjetunióban. 35 fős csoport utazik Csehszlovákiába október 1-14-ig.

● Elnökségünk meghívására szeptember 20-26. között hazánkban tartózkodik a belga Postás Szakszervezet 2 fős vezetőség delegációja.

● **Bíró Bódis József** titkár vezetésével 4 fős delegáció utazik október 2-án az NDK-ba, a Szállítási és Hírközlési Ipari Dolgozók Szakszervezete meghívására.

● A Svéd Postaigazgatóság Stockholm, Göteborg és Malmö városokban nyilvános képtelefonomokat szerel fel — kísérletképpen.

● Hazánk is részt vesz a műholdas távközlésben. A műhold egyszerre 6 ezer telefonbeszélgetést tud közvetíteni, továbbá 12 színes, illetve fekete-fehér tv-adást továbbítani. A telexszolgáltatásban is alkalmazható.

● „Végtelenül sajnáljuk, de Ön túlságosan intelligens ehhez a munkához. Ilyen tékozlást nem engedhetünk meg magunknak.” — szólott a végzés Dennis Knight 25 éves angol iskolai tanítónak, aki jelentkezett a posta levélkioszdói állás pályázatára. (K—j)

Összkomfort a Lövéreken

A soproni Károly Kilátó ma már a turisták kedvelt találkozóhelye, nemrégiben azonban még a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság tv-adóállomása működött benne. Tegyük hozzá, gyorsan —, mint arról már számtalanszor írtunk — nagyon nehéz körülmények között...

— 1959. decemberében kezdtük el a kilátó néhány szobájában összezsúfolódva a munkát, s körülbelül tíz éven át üzemeltünk ott. Az induláskor a háromszintes épületben tükéssdróttal helyettesítettük a biztonsági korlátot. A zsúfoltság ellen rendkívül szigorú biztonsági előírásokkal próbáltunk védekezni, sikerrel, amit bizonyít, hogy 10 év alatt súlyosabb baleset nem történt. A

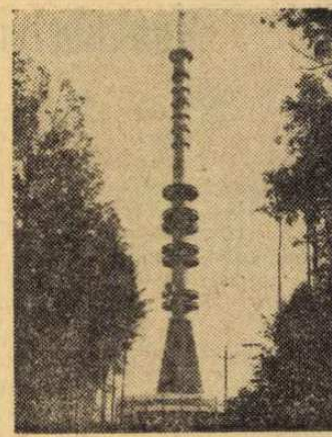
körülmények más szempontból is kezdetlegesek voltak. Gépkocsink nem volt, így télen-nyáron gyalog jártunk a kilátó és a város között. Ivó- és mosdóvizet ugyancsak a városból kellett felszállítani, kezdetben meleg ételt sem tudtunk biztosítani a 24 órás szolgálatot teljesítő dolgozóknak — idézi fel a múltat **Vlasits János**, a tv-adóállomás vezetője.

A „jelenről” nem faggatjuk különösebben, hiszen a látottak minden szónál ékeesebben beszélnek. Időközben ugyanis — a Károly Kilátótól alig néhány percnyi távolságra — elkészült a minden igényt kielégítő, korszerű új tv-adóállomás.

— Harmadik éve üzemelünk itt, bár a létesítmény

még nincs teljesen készen. Néhány „apróbb” munkát az építőiparnak még ezután kell megcsinálnia. Mindez azonban csak bosszúságot okoz, de alapjában véve nem zavarja tevékenységünket, s nézzenek körül, a dolgozók ellátása is kifogástalan — mondja **Vlasits János**.

Fekete Sándor szb-titkár társaságában rövid „szemlé” tartunk az adóállomáson. Feltűnik, hogy a különböző berendezések szinte elvesznek a nagyra méretezett munkatermekben. Megtudjuk, ez nem véletlenül van így, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság a tervezésnél és a kivitelezésnél nem csupán a jelenlegi igényeket vette figyelembe, de szá-

molt a jövő várható fejlődésével is.

A szociális helyiségek állapota és felszereltsége irigylésre méltó. A nagy méretű hűtőszekrényel felszerelt étkezőfülkét fallal választották el a melegítőtől, tálalótól. A pihenőszobából ajtó vezet a fürdőszobába, s mivel a 24 órás szolgálat alatt mindenkinek biztosítják a 4 órás kikapcsolódás lehetőségét, a tisztálkodás után jól szundikálhatnak az emberek a szállodai szobának is beillő virággal, szőnyeggel díszített patika tisztaságú helyiségben.

— Panaszok? — Néhányan zsörtölődnek, hogy a pihenőszobába áthallatszik a munkaterem zaja. Ez valóban így van, a zaj erőssége azonban a méresek szerint elviselhető, jóval kisebb annál, mint amennyit a városi közlekedés akár Sopronban is okoz, nem beszélve a fővárosról — mondja búcsúzóul **Fekete Sándor** szb-titkár. Majd hozzáfűzi: — korábban a soproni adóállomás a legelavultabb volt az országban, most viszont a legkorszerűbbek közé tartozik.

(m—ri)

A szakszervezeti munka segítői

Somoskői Gábor, a SZOT fiatalon elhunyt titkára a szakszervezeti mozgalomban nagy népszerűségnek örvendett. Alkotó munkásságának állít emléket „A szakszervezeti demokráciáért c. könyv, amely beszédeit és írásait foglalja össze, amelyek nemcsak elvi, eszmei tisztaságot, nemcsak a mozgalmi munka alkotó segítségét hordozzák magukban. Mindegyikben benne rejlik a szerző szívesénysége, a forradalomért érzett felelőssége és tisztelete a szocializmus ügye, a szocializmust megvalósító munkások, dolgozók iránt. A könyv hasznos útmutatást ad a mozgalmi munkában tevékenykedő szakszervezeti tisztviselőknek.

Kárpáti Tamás: A szakszervezeti információ jelentősége és gyakorlata c. füzet egy igen fontos kérdéssel foglalkozik: sokan ugyanis nem egyszer

szóvá teszik az információ hiányát, ugyanakkor a rendelkezésre álló hírforrásokat, kiadványokat sem tanulmányozzák alkotóan. Az alapszervezeti munka hatékonysága pedig együtt jár a jól informáltsággal. Ajánljuk minden választott tisztviselőnek a füzet tanulmányozását.

Az üzemi demokrácia, mely a dolgozók munkahelyén megvalósuló demokratizmus egyik legátfogóbb, legnagyobb rétegekre ható formája, része az országban érvényesülő szocialista demokráciának. Vele kölcsönhatásban van! Ha a demokrácia szintje általában alacsony, akkor az üzemi demokrácia szintje sem lehet magas, vagy fordítva. **Vas János**, a Szakszervezetek Országos Tanácsának osztályvezetője: Az üzemi demokrácia és a szakszervezeti jogok érvényesítése

c. füzet mindenki számára hasznos olvasmány lehet.

Köztudott, hogy a gazdasági vezetők munkájának véleményezése a szakszervezeti jogok egyik formája. E vonatkozásban nemegyszer problémák merülnek fel a mindennapi élet során. **Dr. Köhalmi Sebestyén** erről a témáról írt „Az alapszervezeti vezetés kis-könyvtára” c. sorozatban.

„Válaszolunk a dolgozók kérdéseire” c. füzet sorozat 4. számának címe: Mit értünk a szakszervezetek érdekvédelmén? A szerző **Vas János**. Az 5. sz. füzet címe: Milyen anyagi és erkölcsi elismerés adható az élenjáró dolgozóknak? A címeik magukért szólnak (**Táncsics Könyvtár**). A könyvek kaphatók: **Budapest VII., Rákóczi út 54., Szakszervezeti Könyvesbolt.**)

Szabó Ferenc